

חג שבועות

פרשת צו - השבת הגדול | גיליון 597 | ט' בניסן תשפ"א

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

זמן כניסת וציאת שבת וחג					
כניסת השבת	מוצאי שבת	מוצאי ר"ת	כניסת החג	מוצאי חג	מוצאי ר"ת
18:22	19:34	20:15	18:25	19:38	20:18
18:39	19:36	20:12	18:42	19:40	20:16
18:32	19:36	20:14	18:35	19:40	20:18
18:39	19:36	20:14	18:43	19:39	20:17

כוחה של תשובה

כיצד ביד אדם לתקן את אשר קלקל, ומה יעשה מי שמעד ב"אחטא ואשוב"?

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

שנס מצבים שבהם האדם מתבונן בגדולת האלוקים שברא אותו ואת כל היקום המופלא, ובהנהגת השכר והעונש בעולם, והוא מתחרט חרטה גמורה על עבירה שעבר על הוראת הבורא בתורתו, כגון חילול שבת או הפסד הנחת תפילין או כל חטא אחר. אך תוהה הוא בינו לבין עצמו: "וכי אפשר לכפר על חטא חמור כזה? האם בכלל ראוי אני לסליחה ומחילה? וכשאגיע לעולם הבא לאחר מותי, האם ביום הדין הגדול לא ישפטו אותי על מה שעשיתי?" ומתוך מחשבה זו נופל לייאוש.

והנה בפרשת השבוע מסופר שביום בו נמשח אהרן (שהיה לוי ככל בני שבט) לכהן גדול, ומעתה יהיו כל זרעו אחריו כהני ה', נאמר: "זֶה קִרְבֵּן אֶהְרֹן וּבְגָדָיו אֲשֶׁר יִקְרְבוּ לָהּ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ, עֲשִׂירֵת הָאָפֶה סֶלֶת מִנְחָה" (ויקרא, ג. יג.). לשון פסוק זה דורשת הסבר. שהרי הוראה זו היתה אמורה לכאורה להיות כתובה בקצרה: "ביום הימשח אהרן ובניו יקריבו לה' וכו'". מה פשר הכתוב זֶה קִרְבֵּן, הנראה כמיותר?

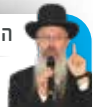

ואולם לשונה של התורה מדויקת ביותר, והיא כתובה על פי כללים מיוחדים. במדרש תנחומא (פרק ה) עומדים רבותינו ז"ל על שאלה זו, ומשיבים כי רמז גדול נרמז כאן אודות כוח התשובה. הנה לשונם על הכתוב בתהילים (ע"ה, ח): "כִּי אֶלְקִים שִׁפְטָהּ, זֶה יִשְׁפִּיל זֶה יָרִים"; "רַבֵּן פְּתַרִי (ביארו פסוק זה) באהרן. בלשון 'זה' הושפל, ובלשון 'זה' הוגבה. בלשון 'זה' הושפל שנאמר 'וְאָמַר לָהֶם לְמִי זֶה', הַתְּפַרְקָה. וַיִּתְּנוּ לִי וְאֶשְׁלְכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֶגְלָה הַזֶּה' (שמות לב, כד). ובלשון 'זה' הוגבה שנאמר 'זֶה קִרְבֵּן אֶהְרֹן וּבְגָדָיו' (ויקרא, ג. יג.).

כלומר, כאשר הסיתו הערב רב את ישראל לעבוד עבודה זרה בימים ששהה משה בהר סיני, ראה אהרן שהוסיפו לפשוטו והרגו את חור בן מרים כשניסה למונעם מעשיית העגל, ולכן ביקש אהרן למשוך זמן עד שישבו משה מהר סיני. לפיכך אמר להם שיאספו זהב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

שאל את הרב

האם מותר להשתמש בפסח בדבק שמדביק כתרים לשיניים, או שיש בזה חשש חמץ?

מותר לכתחילה לשים דבק לכתרים שבשיניים. והוא הדין לבעלי שיניים

ותובות, שמניחים דבק שיעמוד בפיו, ואין בהם חשש. הכלל הוא שכל דבר שהוא פגום לאכילה ואינו חפץ באכילתו, אין בו איסור.

במגנינה המוכרת של "אחד מי יודע" אמורים את המילה "אלוקינו" כמה פעמים. האם יש בזה בעיה של שם ה' לבטלה?

בכל שיר צריך להקפיד שלא לחזור על שם שמים, ובשיר "אחד מי יודע" שחוזרים כמה פעמים על המילה "אלוקינו", גם כן יש להקפיד לומר דווקא "אלוקינו" שלא יגיע לאיסור הזכרת שם שמיים לבטלה שגם לגבי כינוי אנו נוקטים שיש בזה איסור הזכרת השם לבטלה.

- 4 על שמירת שבת גלעד שמואלי
- 5 הארה בליל הסדר הרב יצחק בצרי
- 6 הלכות ליל הסדר הרב ירון אשכנזי
- 8 תחקיר סוף טילה בן אברהם
- 10 30 שנה בכלא עודד הרוש
- 11 רק לשמאל מותר דודו כהן

משמחים את מי שאיזן לו

המוקד הטלפוני פתוח במוצ"ש הקרוב!

חג, שולחן ריק ומעטפה

הפחד לקראת ליל הסדר תשפ"ג, והמעטפה הדרמטית שקובעת מה יהיה. בלי אוכל, בלי שתיה, בלי מצות או יין, שולחן ריק בפסח תשפ"ג. זו תמונה הגיונית? // ישראל מ. כהן

יהיה בה – זה תלוי רק בך. כמה הלב שלך ייפתח, כמה יהיה לך ברור שסוף הסיפור הזה תלוי רק בך.

המתנה המבורכת!

אתם לא צריכים את הטרחה הזו, לדאוג למצא את אלו שבאמת אין להם, לדאוג שהכסף יגיע אליהם, ומוקדם ככל האפשר, ובדרך כבוד. לא כל אחד מסוגל לזה. אבל הרה"ג זמיר כהן טורח במיוחד עבור כל אחד ואחת מכם, גם לתפעל כזה מערך עצום בכל רחבי הארץ, וגם להוקיר את אלו שזכו להיות שותפים איתו במצווה הקדושה.

הרה"ג זמיר כהן שליט"א בחר באחת המאפיות המהודרות ביותר של מצות עבודת יד, והגיע בעצמו למאפיה לבדוק את כל סידורי הכשרות, ולוודא שמי שזכה להדר את שולחן החג של העניים, יזכה למצות המהודרות ביותר. כל אחד מהתורמים יקבל, באריזה מיוחדת

בחג, איך יהיה לנו אוכל בליל הסדר? אבל שבוע לפני החג הגיע מישהו אחד ודפק בדלת. הוא נתן לאמא מעטפה, ואמר לה שהרב זמיר כהן שלח להם, אז אמא לא הבינה איך הרב הגדול הזה מכיר אותם, ולמה הוא שולח להם מעטפה, אבל כשהיא פתחה את המעטפה היא כבר לא שאלה שאלות. בועז לא יכול לשכוח איך מאז שהמעטפה הגיעה החיוך לא ירד לאמא מהפנים. למחרת היא כבר הלכה איתו ועם אביגיל ועשתה קניה גדולה, והיה להם ליל סדר יפה כל כך, ובכל החג הבית היה מלא שמחה.

כשהיא פתחה את המעטפה היא כבר לא שאלה שאלות.

השנה?

השנה זה תלוי בך! כן, אתה, שקורא כעת את המילים האלו, ומנסה להבין מה קרה השנה שהם בוכים שם בליל החג. זה תלוי בך!

הרב זמיר כהן טורח בכל מאודו ויכולתו לאתר את כל אלו שאין להם היכולת, אבל אם תגיע מעטפה, וכמה

ליל הסדר, הלילה הקדוש והמאיר.

בועז מסיים להתלבש, מסתכל בראי. השרוולים קצרים מעט, המכנסיים קצת "ברוגז", בכל זאת הבגד של שנה שעברה... "לפחות אמא הצליחה עם הכתמים", הוא לוחש לראי ומנגב דמעה לא רצויה. **"איפה המעטפה? איפה היא???"** הוא חושב, ורץ להרגיע את אביגיל הקטנה. אמא הלבישה גם לה בגד קטן מעט, וזה הכאיב לה כשאמא דחפה את הבגד בכוח מעל הראש שלה.

"מה יהיה?", הוא שומע את אמא לוחשת לאבא במטבח, והדמעות נשמעות בקול שלה, "השכנים באמת יביאו לנו את העוף שהם הבטיחו? מקווה שהם לא שכחו אותנו, הם נוסעים לסבא שלהם לליל הסדר".

בועז כבר לא היה מסוגל לשמוע. **הוא חיכה כל כך למעטפה.** הוא רץ לחדר והחביא חזק את הראש בכרית, והדמעות החמות השתחררו החוצה. הוא זכר כמה אמא היתה לחוצה בשנה שעברה. כבר כמה חודשים שלאבא לא היתה עבודה, והיא כל היום היתה נאנחת ואומרת "מה יהיה

השנה תורמים קמחא דפסחא

על המוקדים הוא אדיר, וגם המשלוחנים צריכים לעמוד בקצב. אל תחכו לרגע האחרון

ההזמנות האחרונה!

ניתן להזמין רק עד

חוצ"ש בשעה 23:30

עם שליח עד ביתכם!

חייגו ותרמו:

073-359-2102

מרן אותם מסכנים שאין להם, מרן היה מזיל דמעות כמים, כפשוטו, ומצטער בצערן של ישראל. גם כשמרן עזב אותנו, הוא השאיר לנו בגביע ההבדלה שלו יין קדוש ומבורך, יין שנשמר במיוחד עבור תורמי הידברות, הממשיכים בדרכיו הקדושות, ופותחים את לבם לרווחה לשמח ילדים ושבורי לב.

יבדל לחיים הגאון המקובל רבי דוד בצרי שליט"א, שזכה לסיים את כל הזוהר הקדוש בדחילו ורחימו, ושמר במיוחד עבורכם שיירים מהיין, במיוחד עבור אלו שמכניסים את הקדושה בממון ובכיס שלהם, ומזילים למען צדקה וחסד.

ההזמנות אחרונה בהחלט!

לא נשאר להם הרבה זמן, ממש כמה ימים כדי להספיק לקנות לחג.

אבל גם לכם לא נשאר הרבה זמן, מי שרוצה להספיק ולקבל את החג כשעל שולחנו ישנן 3 המצות ובקבוק היין, חייב להזדרז. הלחץ

ומפוארת, 3 מצות מיוחדות ומבורכות בברכת הכהן הגדול באהבה.

למארז הייחודי יצורף גם בקבוק יין למצוות ארבע כוסות, המצווה המיוחדת פעם בשנה, שמקפידים לקיים אותה ביין דווקא. השנה החליט הרב זמיר כהן, שהתורמים לשמחת החג של אותם ילדים אומללים, יזכו ביין מיוחד ומבורך למצוות ארבע כוסות.

מידי שנה בערב פסח, תענית בכורות, יש מנהג לקיים סיום מסכת, וכך הבכורים יכולים לאכול מסעודת מצווה. מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי זצ"ל, היה מקפיד מידי שנה לסיים את כל התורה כולה! גמרא, הלכה, מדרש, זוהר, הכל הכל. מרן זצ"ל יקיים השנה את הסיום בשמי מרום, אבל הוא השאיר לתורמי הידברות מזכרת ברכה וקדושה, שיירים מהיין של הסיום שהוא עשה בחייו.

גם מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל כבר איננו איתנו כאן הרבה שנים, הלב נצבט בגעגוע, הלחי עדיין חשה את המגע המלטף של הסטירות החביבות כל כך. כשהיו מגיעים אל

דרך הידברות 073-359-2102

למה שמירת שבת קריטית כל כך?

מדוע ואיך השבת חורצת את מעמדנו הרוחני, ואת סוג הקשר שלנו עם בורא עולם?

המסמלת את קדושתה עבורו, כך גם הקב"ה קידש אותנו על ידי השבת. השבת היא האות שלנו, כמעין אותה טבעת קידושין, המקיימת את ברית הנאמנות שלנו. וכך נאמר "אֵת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינְיָכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם" (שמות ל"א, י"ג). לכן אי שמירת שבת הרי היא בגידה בקשר עם בורא עולם ויציאה מן הברית עמו.

לאבד את הזהות היהודית ואת עולם הנצח

אי שמירת שבת נחשבת בעיני ה' כה חמורה, עד כי המחלל אותה - אינו נחשב עוד יהודי, כורת את החלק הגבוה של נשמתו הקיים בבני העם היהודי בלבד, ומאבד את מקומו בעולם הנצח שזהו מוות נצחי לנשמה בעולם הבא. והנה לשון התורה: "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ; וַיֹּזֶם הַשָּׁבְעִי שַׁבָּת לֵאמֹר אֶלְקִי לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה" (שמות כ, ח-י); "שְׁמֹר אֶת-יְוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים ה, י"ב) ועוד.

השבת היא לב לבה של ברית הנאמנות בינינו ובינו, ולכן ה' מצווה אותנו פעמים רבות על שמירת השבת, כגון: "זְכוֹר אֶת-יְוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ; וַיֹּזֶם הַשָּׁבְעִי שַׁבָּת לֵאמֹר אֶלְקִי לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה" (שמות כ, ח-י); "שְׁמֹר אֶת-יְוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים ה, י"ב) ועוד.

השבת היא לא עוד יום רגיל כאשר ימות השבוע, שרק לא הולכים בו לעבודה ולבית הספר. השבת היא פרק זמן של 25 שעות שבהן קדושה מיוחדת מושפעת משמים על הבריאה. את אותה קדושה לא כל אחד זוכה לקבל, אלא רק בני בריתו של בורא עולם - יהודים שומרי שבת.

ייתכן שאחרי שקראתם שורה זו, מזנקת לכם לראש השאלה "ויהודים שלא שומרים שבת אינם בני ברית של ה'?! הרי כתוב בתורה שכל העם היהודי הוא העם הנבחר". התשובה לשאלה זו נמצאת גם היא בתורה, והיא שהקב"ה הגדיר במפורש שהסימן לברית הנאמנות בינו לבין בני העם היהודי היא שמירת השבת. האות לאמונתנו בכך שהקב"ה הוא זה שברא את העולם היא השבת, וכך שמירת השבת היא למעשה עדות

המשך בעמוד 9 <<

ינתן הלוי שבע עובדות

להם לקלוט את האמונה כיתד בל תמוט, יש אז כוח ביד האב לנטוע את האמונה בלב בניו. וכן, ביד כל אחד להחכים יותר מכפי השגותיו בכל השנה.

5. **בליל הסדר נפתחים כל שערי השפע** - בתרגום יונתן על הפסוק: "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות", מבואר כך: "ויקרא יצחק לעשיו בנו בלילה הגדול ביום י"ד ניסן, ואמר לו, 'בני, בלילה הזה משבחים כל משרתי עליון לבורא עולם, ואוצרות השמים נפתחים". ובפרקי דרבי אליעזר: "בליל הסדר נפתחים כל שערי שפע".

6. **על מנת לזכות לשפע הנשפע בליל הסדר, יש להתכונן** - לשם כך צריך הכנה. כפי שכותב ב"עבודת ישראל": "כדי ליהנות מאור השמש הזורחת בקרניה, צריך האדם לפתוח תחילה את שערי דלתותיו וחלונותיו, שאם יהיו סתומים לא תוכל החמה לזרוח אל הבית". כלומר, על האדם להכין את עצמו מבעוד מועד כדי שיוכל לקבל את האור הגדול שעתיד לזרוח בלבו בליל הסדר.

7. **תפילה בליל הסדר מסוגלת לשנות את הטבע** - המגיד מגריידין נשא בשנת תקצ"ח דברים חוצבי להבות אש על גודל קדושת ליל הסדר, וסגולת הלילה להיעשות בו ניסים לישראל. "ואף מי שנולד במזל רע, בבני - בצער גידול בנים וכדומה. בחיי - בענייני בריאות וכדומה. או בממוני. כל אחד ואחד יש לו להתפלל על זה בליל פסח - ליל הסדר, ויפעל לשנות מזלו לטוב".

לפרנסה, לגאולה, לישועות ולניסים: סגולות נפלאות לליל הסדר

בליל הסדר נפתחים כל שערי השפע, ובו עתידים ישראל להיגאל

"ויזעקו", וגם כן בימינו, אם נקיים כראוי ונצעק, אזי מיד ניגאל מכל הצרות ונזכה לבוא המשיח.
3. **זמן מסוגל להתחזק באמונה ולחיות בשלוה** - בליל הסדר מאיר אור האמונה בלבבות בני ישראל, וכל הטבע הנסתר בבריאת העולם ה"דומה ללילה" מאיר באור יקרות, וממילא יש ביד כל אחד סיוע ועזר להתחזק במידת הביטחון, כי על ידי שנכנסת ומתיישבת על לבו של אדם אמונה תמימה וזכה שהבורא יתברך שמו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, יחיה בשלוות הנפש בביטחונו בה".

4. **זמן מסוגל להשריש אמונה בלב הילדים** - ה"אוהב ישראל" כתב, כי אף שבכל השנה מצווים אנו לזכור יציאת מצרים, יהיו פעמים שלא יתיישבו הדיבורים בלב הבן, כי לפעמים אינו מוכשר לקבלם, אולם בליל הפסח מתעורר בלבם אור גדול המסייע

1. **סגולה להתפלל על פרנסה** - בכל ימי חג הפסח בכלל, ובליל הסדר בפרט, מסוגלת התפילה על הפרנסה להתקבל. המקור לכך הוא במסכת ראש השנה: "בפסח נידונים על התבואה". רמז לתפילה על הפרנסה בפסח, נראה בדברי חז"ל: "יהיו מזונותי מרורין כזית" - מכאן שצריך לבקש על הפרנסה - "מזונות", כאשר אוכלים "כזית מרור" במצוות היום.

2. **זמן מסוגל להתפלל על הגאולה** - ליל הסדר הוא זמן מסוגל לישועה, כאשר אומרים בהגדה: "ונצעק אל ה'", שבזכות הזעקה ניגאל.

הריי"צ מלובוביץ אמר פעם בליל הסדר, כי העולם סוברים שאנו שונים מהדור היוצא ממצרים, כי אין לנו "משה רבנו" שיוציאנו ממצרים. אך אין זה נכון, כי כל מה שזכו בני ישראל בהיותם במצרים שהקב"ה ישלח את משה רבנו להושיעם היה אך ורק בזכות

העלון מופץ השבוע ב-293.000 עותקים, בזכות אלפי יהודים שאכפת להם! אכפת גם לך מויכחי הדברים? חייגי/ו 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

עורך דודו כהן | עורכת משנה עריכה גרפית | הפצה ולוגיסטיקה טליה זכריה ואסתר שמי | שני מויאל | דבי רייכמן

קורס טעמי המקרא למתחילים

הנושאים הנלמדים:
• הכרת הטעמים • היגוי נכון בתפילה • כללי הדיקדוק הבסיסיים לקריאה נכונה

10 מפגשים בימי חמישי אחרי פסח
בית היזכרות רח' אריה שנקר 20, פ"ת

הקורס מועבר מפי מורה מומחה, בקי, עם נסיון רב.

תמיד רצית לדעת טעמי המקרא? עכשיו זו ההזדמנות שלך!

הרשמה מראש חובה • 073-222-1-300 | מותנה במס' משתתפים ומבוגרים ונוער מגיל 16+ | מותנה במס' משתתפים

הארה עליונה בליל הסדר

מה המיוחד בליל חג הפסח, ומהם שערי הברכה שנפתחים בו?

רבנו האריז"ל בשער הכוונות מביא, שבלייל פסח ישנה התעוררות גדולה מן השמים בכל שנה ושנה, ובזמן זה נמשכים אורות עליונים, מוחין דגדלות, ועם ישראל נמצא באותה העת במדרגה גבוהה מאוד, כדמיון הדרגה העליונה שזוכים לה בליל שבועות לאחר מ"ט ימי הספירה. מיד לאחר יום טוב הראשון של פסח מסתלקים אותם האורות העליונים, ולכן לא אומרים הלל שלם אלא ביום טוב הראשון. אותם האורות חוזרים שוב

מדרגה אחר מדרגה במשך מ"ט הימים שבין פסח לעצרת על ידי מצוות ספירת העומר בדיבור, ובחג השבועות חוזרים למעלה העליונה של הארה גדולה.

מפאת קדושת היום, והאור החזק מן העליונים, לפיכך הוא נקרא "ליל שימורים", והוא משומר מן המזיקים, כי האורות העליונים דוחים את החיצונים, וממילא תש כוחם ואין בידם לעשות הזיק לבני ישראל. במשך הדורות - למעלה משלושת אלפים וחמש מאות שנה - נעשו ניסים לאבותינו בלילה זה: בליל פסח גבר אברהם אבינו על ארבעת המלכים בנס, והעפר שהיה בידו נהפך לחיציץ, ובליל זה נעשה לשרה נס להינצל מאבימלך. בלילה זה גם יעקב אבינו ניצל משרו של עשו בהיאבקו עמו. בתקופת דבורה הנביאה - סיסרא נפל בידי יעל, ובני כנען נחלו תבוסה בליל זה. בלילה זה בא סנחריב על ירושלים, והמלאך המית את כל רבבות חייליו. עוד בלילה זה נהרג בלשצאר, בזמן גלות בבל, כאשר השתמש בכלי המקדש. דניאל ניצל מגוב האריות בתקופת דריוש בלילה זה, ובליל שימורים זה נדה שנת המלך אחשוורוש, וממנו הגיע נס פורים.

מפני שישנה הארה מיוחדת בלילה קדוש זה, הוא עת המסוגל לברכות. וכך מובא בפרקי דרבי אליעזר, שבלייל הסדר נפתחים שערי ברכה בשמים, והיה חפץ יצחק אבינו לברך את עשיו בנו באותו היום. ורבקה אמנו, שידעה מעת רצון זו, זרזה את יעקב אבינו שיביא את המטעמים לאביו, ויזכה בברכות הגדולות, וכן היה.

הקב"ה ומלאכיו באים לביתנו

הזוהר הקדוש בפרשת בא מתאר את החביבות שמתגלית בלילה זה לבני ישראל. כאשר אנחנו יושבים בליל הסדר ומספרים על הניסים שנעשו ביציאת מצרים, הקב"ה אומר למלאכיו בואו ושמעו את שבחי שמספרים בני, ואת שמחתם בגאולתי. ואז מתקבצים כל פמליה של מעלה עם ישראל, ומקשיבים לשבח ורואים בשמחתם בגאולה, ומיד מודים לקב"ה על כל אלו הניסים והגבורות, ועל עם קדוש שיש לו בארץ השמחים בגאולתם.

באותה שעה מתווסף כוח וגבורה למעלה, ונמצאו ישראל נותנים כוח לאדונם, כאותו מלך נוספים לו כוח וגבורה כאשר משבחים גבורותיו ומודים לו, שבכך הכול יראים מפניו ומתעלה כבודו על כל פמליה של מעלה.

מתוך סדרת הספרים "שיח יצחק" על הש"ס. לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

חמש החרטות המצויות ביותר (א')

הפעם, החרטה המצויה הראשונה: על האומץ להיות נאמן לעצמי

כמה הזדמנויות באות לפתחנו, ואנחנו מפספסים אותן, כי אנחנו לא מאמינים בעצמנו. כי אני מיוחד להיכשל, כי נראה לי שיש אנשים טובים יותר ממני. הבעיה העיקרית עם חרטות היא שאם הייתי ממשך בחיים ועובר לסדר היום, ניחא. אבל בשלב מסוים אותן חרטות מתחילות לצוף, וזו הרגשה מאוד לא נעימה. אנחנו נוטים להתחרט על הרבה דברים שעשינו או שלא עשינו. אבל מתברר שיש כמה חרטות שרובנו חווים במהלך החיים, החרטות הנפוצות ביותר.

ברוני וור (Bronnie Ware), היא אחת סיעודית אוסטרלית, שליוותה שנים רבות חולים סופניים. היא זכתה לנהל שיחות מרתקות עם המטופלים הגוססים שלה, ושמעה מהם על מה התחרטו יותר מכל. את הסיפורים והחוויות שלה היא תיעדה בספר "The Top Five of the Dying". במסמך אנושי מצמרר היא מתארת את חמש החרטות הגדולות של העומדים-למות.

חרטה ראשונה: "הלוואי שהיה לי האומץ להיות יותר נאמן לעצמי".

מה זאת אומרת? פירוש הדבר הוא שרוב האנשים הולכים אחרי 120 לבית עולמם עם הרגשה ש"לא עשיתי חצי ממה שרציתי". לא יודע למה. יש המון תירוצים. ויתרתי לעצמי, לא האמנתי שאני מסוגל וכדומה. לא משנה כרגע מה בדיקת התירוץ שכל אחד אומר לעצמו או לאחרים בטווח הקצר, אבל ברגע של אמת אתה מרגיש שהכול היה שטויות. "אני כועס על עצמי שלא דחפתי את עצמי, שלא הגשמת את החלומות שכרגע אני לוקח איתי לבית הקברות". בית הקברות הוא למעשה בית הקברות הגדול ביותר של חלומות, ולכן זו החרטה הראשונה. חבל שלא עשיתי. אז קודם כל, אם יש לכם איזשהו חלום - אל תחכו לאיזה רגע מושלם, או למישהו שיעזור לכם, תתחילו היום לקדם, ולו באחוז אחד, את המטרה שלכם. נסו לברר מה צריך לעשות. אתם בנקודה א', אתם רוצים להגיע לנקודה ב', יש פער בין זה לבין זה. בואו ניקח את הפער, נחלק אותו להרבה מאוד חלקים קטנים, משימות קטנות, ונתחיל היום עם צעד אחד לכיוון היעד הרצוי. נקודה ראשונה - פספוס, למה לא הייתי נאמן לחלומות שלי, לרצונות שלי.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'. לרכישת היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

חוגגים את פסח ביהד

במלון לאונרדו ירושלים ★★★★★

שביעי של פסח
כ' - כ"א ניסן | 11-12.4

חדרים
אחרונים

ליל הסדר
י"ד - ט"ז ניסן | 5-7.4

הרב
זמיר כהן

המייסד
ר' בנימין
דישמן

הרב
ראובן זכאים

הבטיחו מקומכם << 073-222-1-270

עיקרי ההלכות לליל הסדר

מה מניחים בקערת הסדר, מהו כרפס ומתי אוכלים את האפיקומן? ההלכות שחשוב לדעת לקראת ליל הסדר המתקרב

סדר פסח מורכב מהרבה הלכות ופרטים, וחז"ל קבעו סימנים לזכור את הסדר שיש בליל הסדר. נעבור על הדברים בסקירה כללית כדי שכל אחד יוכל לדעת מה הוא צריך לעשות בדיוק בלילה זה, והיה זה שכרנו.

קערה של ליל הסדר

א. נוהגים לסדר בקערה אחת - מרור, זרוע (או זרוע של בהמה או כנף של עוף), ביצה קשה, חרוסת, כרפס ושלוש מצות. ב. טוב על דרך הסוד להשאיר מעט מן הכרפס בצלחת שבתוך הקערה, שיהיה סוד הקערה שלם עד לאחר אכילת מצה ומרור (בן איש חי פרשת צו אות ב').

קדש

א. בין אנשים ובין נשים חייבים במצוות ארבע כוסות. ומצווה לתת יין לפני הילדים שהגיעו לחינוך לחנוכה במצוות ארבע כוסות, אולם אין צריך רביעית. וכן מצווה לחלק לילדים מיני מתיקה וכיוצא בזה, כדי שלא יישנו. ב. כששותים ארבע כוסות חייבים להסב, ואם לא הסב - צריך לחזור ולשתות כוס נוספת, ומכל מקום אם אינו בקו הבריאות, וקשה עליו מאוד לחזור ולשתות בהסיבה, יכול להקל בכוס שלישית ורביעית שלא לחזור ולשתות. ג. ההסיבה צריכה להיות לצד שמאל, ואם הסב לצד ימין - כאילו לא הסב כלל. ד. גם מי שהוא שמאלי צריך להסב על צד שמאל של כל אדם. ובדיעבד שהסב בצד ימין - יצא. ה. אף הנשים חייבות במצוות הסיבה. ומכל מקום אם בדיעבד לא הסבו הנשים - יצאו ידי חובה, ואינן צריכות לחזור ולשתות. ו. חיוב הסיבה הוא בכל ד' כוסות, באכילת המצה, ב"כורך", וב"אפיקומן". ובשאר כל הסעודה - אם הסב הרי זה משובח, אך בברכת המזון יברך מיושב בלי הסיבה.

ז. מי שקשה עליו לשתות יין לד' כוסות, יוכל להקל אפילו לכתחילה לצאת ידי חובה במיץ ענבים. ואם עלול ליפול לידי חולי ע"י שתיית היין - פטור לגמרי ממצוות ארבע כוסות. ח. שיעור שתיית הכוס הוא רביעית הלוג, שזה 86 מ"ל. ולכתחילה יש להיזהר לשתות הרביעית

בבת אחת, ובדיעבד יצא ידי חובה אם שתה הכוס לסירוגין, אם לא שהה יותר מ-2 דקות מתחילת שתיית הכוס עד סופה. אבל אם שהה יותר מ-2 דקות - לא יצא.

ורחץ

א. נוטל ידיו בלי ברכה, כי כעת אנו עומדים לטבול הכרפס במשקה, וכל דבר שטיבולו במשקה צריך נטילת ידיים בלי ברכה. וצריך להקפיד בכל הדינים כמו בנטילת ידיים רגילה.

וראוי שלא ישיח בשום דבר אם אינו לצורך הסדר עד אחר ברכת ואכילת הכרפס.

ב. אם שכח ובירך בטעות על נטילת ידיים, בכל אופן יכול לברך על נטילת ידיים לפני הסעודה. ובמקרה כזה יגע בידיו במקומות המכוסים שבגופו, שבזה מתחייב שוב ליטול בברכה.

כרפס

א. ייקח פחות מכזית (כ-15 גרם) כרפס, הבדוק יפה מן התולעים. ולכתחילה יש להדר אחר כרפס דווקא, מפני שיש טעמים רבים לאכילתו. אולם אם אינו מוצא כרפס, או שאין לו מי שיבדקנו כראוי, ייקח אחד משאר ירקות, ויטבלנו בחומץ או במי מלח (ואם מטבילו במי לימון, נכון לערב בו מים עד שיהיה הרוב מים), ויברך בורא פרי האדמה, ויכוון לפטור בזה את המרור שאוכל בהמשך ואינו מברך עליו.

ב. יש נוהגים, בעיקר מבני אשכנז, לאכול תפוח אדמה במקום הכרפס. ולכן לכתחילה יזהר ליטול את התפוח"א בידו, כדי שיתחייב בנטילת ידיים לדבר שטיבולו במשקה. אמנם אף אם נוטל את התפוח"א במזלג, יכול ליטול ידיו קודם לכן.

ג. אכילת הכרפס אינה צריכה הסיבה, ועדיף שלא להסב. ואם הסב - יצא ידי חובה.

יחץ

א. קודם שיתחיל בקריאת ההגדה, ייקח משלוש המצות המונחות לפניו את המצה האמצעית, ויבצענה לשתיים. וראוי שיבצענה בידו ולא על ידי כלי. ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלמות, ואת החלק הגדול ייתן לאחד המסובים לשומרו לאפיקומן (ואם שכח ולא בצע קודם ההגדה, בוצע באמצע ההגדה במקום שנוכר).

ב. יש נוהגים לבצוע הכיכר בצורת דל"ת - וא"ו, והחלק הגדול בצורת וא"ו מניחו לאפיקומן, והחלק הקטן בצורת דל"ת מניחו בין המצות, והוא על דרך הסוד.

ג. אם נשברה לו אחת משלוש המצות קודם שבצע האמצעית, ייקח את המצה השבורה לאמצעית. אמנם אם יש לו מצה אחרת שאינה שבורה, עדיף שגם המצה האמצעית תהיה שלימה ואח"כ לשבורה, ולא להניח שבורה מלכתחילה.

מגיד

א. מצוות עשה מן תורה לספר בניסים ובנפלאות שנעשו לאבותינו במצרים בליל הסדר, שנאמר "זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים", כמו שנאמר "זכור את יום השבת". ומניין שבליל חמישה עשר, תלמוד לומר "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה", בשעה שמצה ומרור מונחים לפניך.

ומובא בזהר הקדוש (בא דף מ' עמוד ב') שכל אדם שמספר ביציאת מצרים, מוזמן לשמוח בשכינה הקדושה לעולם הבא, והקב"ה שמח כשמספרים סיפור זה, ובאותה שעה מכנס הקב"ה לכל פמליא של מעלה, וכולם שומעים את ישראל משבחים לקב"ה על יציאת מצרים, ועל ידי זה כל פמליא של מעלה מודים לקב"ה על כל הניסים והגבורות שעשה עם ישראל, וכך נוספים כוח וגבורה למעלה.

ב. יגביה את הקערה שיש בה המצות על כל מה שעליה, הוא וכל המסובים עמו. ויש נוהגים להגביה המצה הפרוסה לבדה, ומתחילים "הא לחמא עניא", עד מה נשתנה, ואז יצווה להסירה מעל השולחן ולהניחה בסוף השולחן, כאילו כבר אכלו, כדי שיראו הילדים וישאלו, ואז יודיעם שאין רשאים לאכול עד שיספרו ביציאת מצרים. ויש שלא נהגו להסיר הקערה, רק לומר לבני ביתו שיסירו הקערה אע"פ שאין מסירים אותה בפועל.

ג. כשמסובים יחדיו בליל פסח משפחות רבות, הורים ובניהם ובנותיהם, ראש המשפחה שהוא גדול הבית קורא ההגדה ומספר ביציאת מצרים, ומכוון להוציאם ידי חובה, ובה יוצאים כולם ידי חובת "והגדת לבנך" מדין שומע כעונה. אמנם את ההגדה צריכים כולם לקרוא בפה, ואין יוצאים בהרהור בלבד.

ד. אף הנשים חייבות בסיפור יציאת מצרים. ואם אינן יכולות לקרוא בפה, ישמעו מפי האנשים ויטו אוזן קשבת להבין עניין יציאת מצרים. ואישה שנסתפקה אם אמרה כל ההגדה או לא, אינה צריכה לחזור מספק. ועל הצד היותר טוב תחזור לומר: פסח, מצה ומרור, וטעמיהם (שם).

לחזור שוב ולאכול עוד אפיקומן כשיוכל לאכול.
ב. את האפיקומן אוכלים לכתחילה קודם חצות לילה.

צפון

א. לאחר גמר הסעודה קודם לברכת המזון אוכלים "אפיקומן", מהמצה השמורה במפה שבצענו בתחילת הסדר.
ב. כל אחד מהמסובים מקבל כזית מצה, ולפני אכילתו אומר "זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע".
ג. את האפיקומן אוכלים ללא סלטים או לפתן, כדי שיהיה טעם המצה בפיו.
ד. יש מחמירים לאכול פעמיים כזית, אחד כנגד קרבן פסח ואחד כנגד המצה שנאכלת עם הפסח. אמנם מעיקר הדין מספיק בכזית אחד.
ה. את האפיקומן אוכלים בהסיבה. ואם שכח ולא הסב - יצא ידי חובה בדיעבד. ואם יכול לחזור ולאכול שוב, תבוא עליו ברכה.
ו. אסור לאכול אחרי אפיקומן שום דבר. ומכל מקום מותר לשתות מים ושאר משקים שאינם משכרים. ומותר לשתות קפה או תה (אפילו עם סוכר) אחר אפיקומן.

ברך

א. לפני ברכת המזון יש להדיח את הכוס, אפילו אם היא נקייה. ממלא את הכוס בין או במיץ ענבים, מקבלו בשתי ידי, וכשמתחיל לברך - נוטלה בידו הימנית ומגביהה מעל השולחן טפח (8 ס"מ).
ב. כל אחד מהמסובים צריך ליטול את הכוס בידו ולברך, ולא רק מי שעושה את הזימון.
ג. בליל הסדר אומרים "יעלה ויבוא" בברכת המזון. ואם שכח - צריך לחזור שוב ולברך ברכת המזון.
ד. בסיום ברכת המזון מברך ברכת "בורא פרי הגפן", ומכוון לפטור גם את הכוס הרביעית, ושונה את הכוס בהסיבה.

הלל

א. מוזג כוס רביעי ואומר את ההלל בשמחה, ומתחיל "שפוך חמתך על הגויים", וזה כנגד ארבע כוסות תרעלה שישקה הקב"ה את אומות העולם ששעבדו את ישראל.
ב. יאחז הכוס כל ההלל, מתחילתו ועד סופו.
ג. יסיים את ההלל בברכת "יהללוך" וישתה את הכוס בהסיבה. וחייב לשתות לפחות רביעית, כדי שיוכל לברך ברכה אחרונה.

נרצה

א. רצה ה' את מעשינו ונזכה שתהיה משכורתנו שלימה מאיתנו יתברך.
ב. מצווה לספר ביציאת מצרים כל הלילה, עד שתחטפנו שינה.

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום.
למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו
073-3333-300

קבלת הצעת נישואין?
אל תשכחו את מה שחשוב באמת...

ז. מי שהוא חולה וזקן, וקשה עליו לאכול כזית המצה לבדו, אפשר לפורר לו את המצה לפירוים דקים, וכן מותר לשרותה במים. ואם אינו יכול לאכלה גם באופן כזה, מותר לטבול את המצה בתבשיל, ובלבד שלא יהיה התבשיל חם שהיד סולדת בו.
ח. זמן אכילת מצה ומרור לכתחילה הוא עד חצות הלילה.

ט. שיעור הכזית, לדעת מרן השולחן ערוך הוא עשרים ושבעה גרם, וכך ההלכה. ולכתחילה יאכל 29 גרם. אולם זקן או חולה שאינם יכולים לאכול 27 גרם, יכולים לאכול רק 18 גרם, אבל לא יברכו על זה, כי ספק ברכות להקל.

מרור

א. יקח כזית מרור, וישקענו מקצתו בחרוסת, וכן המנהג. והמחמיר לשקעו כולו בחרוסת תבא עליו ברכה.
ב. לאחר ההטבלה צריך לנער את החרוסת מעליו כדי שלא יתבטל טעם מרירותו, ויברך על אכילת מרור, ויאכלנו בלא הסיבה.
ג. החסה שקונים לצורך אכילת המרור צריכה להיות נקייה מתולעים, ועל כן יש לקנות חסה מגידול מפקוח ומאושר, ואין לסמך על ניקיון ביתי של החסה.
ד. טיבול המרור בחרוסת הוא מדרבנן, זכר לטיט ולתבן שנשתעבדו בהם ישראל במצרים, ולכן אף אם אין לו מרור, או שאינו יכול לאכול כזית מרור בשום אופן, צריך לקיים מצוות אכילת חרוסת, הן על ידי טיבול של ירק אחר בחרוסת, והן על ידי אכילת חרוסת בפני עצמה.

נורך

א. יקח כזית מצה מן המצה השלישית, וכורכה עם כזית מרור, וטובלה בחרוסת, ואומר "זכר למקדש כהלל", ואוכלם ביחד בהסיבה. וראוי שמנטילת ידיים לא ישיח בדבר שאינו מעניין הסעודה עד שיאכל את כל הכזית של ה"נורך" עם המרור והחרוסת, אולם מותר לדבר בדברים שהם מעניין הסעודה.
ב. צריך לאכול הכריכה בהסיבה. ומכל מקום בדיעבד, אם שכח ואכל הכורך בלא הסיבה, וקשה עליו לחזור ולאכול - אין צריך לחזור ולאכול בהסיבה, ויצא ידי חובה.
ג. בכורך, אחר שמטבל הכריכה בחרוסת, יכול להשאיר את החרוסת על המצה והמרור, ואינו צריך לנער.
ד. מי שקשה עליו לאכול כזית מרור בכריכה, רשאי להקל בזה, לקחת כל שהוא מרור. ואם קשה עליו הדבר מאוד, רשאי שלא לאכול הכריכה כלל, כיוון שאין הכריכה אלא לזכר למקדש בלבד, ולפיכך יכול כל אדם להקל בזה במקום הצורך. ומכל מקום ישתדל לאכול לכל הפחות 18 גרם מצה ו-18 גרם מרור.

שולחן ערוך

א. ערוך השולחן ויסעד בשמחה, רק יקפיד בדבר לא לשבוע לגמרי אלא להשאיר מקום לאפיקומן, כי האפיקומן צריך להיאכל בתיאבון ולא באכילה גסה. ומי שאכל את האפיקומן כשהיה שבע עד כדי כך שקץ באכילתו - לא יצא ידי חובת אכילת אפיקומן, וצריך

ה. מוזגים כוס שני קודם "מה נשתנה", כדי שישאלו התינוקות למה שותים כוס שני קודם הסעודה. ואין צריך לשטוף ולהדיח את הכוס אם כל אחד שותה מכוסו, ואין תערובת כוסות.
ו. נוהגים בהגדה, כאשר מזכיר המכות: דם, צפרדע, כינים וכו' וכן כאשר אומר "דם ואש ותמרות עשן", ודצ"ך עד"ש באח"ב, לשפוך מכוס היין לתוך כלי אחר. וראוי שישפוך לתוך כלי שבור. ויין זה שופכים בבית הכסא, וכמה מנהגים יש בזה, וכולם נכונים.

רחצה

לאחר שתיית הכוס השני נוטלים ידיים לסעודה, כמו תמיד לפני סעודה, ומברכים "על נטילת ידיים".

מוציא מצה

א. ייקח את שלוש המצות, כאשר הפרוסה בין שתי השלימות, ויאחזן בידו, ויברך "המוציא" ו"על אכילת מצה". ונוהגים שאחר שמברך המוציא שומט המצה התחתונה מידו, ונשארת בידו העליונה עם הפרוסה, ומברך "על אכילת מצה", ובוצע משתייהן ביחד, כזית מכל אחת, ויטבלן במלח, ויאכלן בהסיבה. ובדיעבד אם אכל כזית אחד, יצא.
ב. צריך להיזהר שלא ישהה באכילת הכזית כדי אכילת פרס, והוא כשש דקות עד שבע וחצי.
ג. בליל פסח אוכלים כארבעה כזיתים של מצה. ומכל מקום זקן או חולה, די שיאכל כזית מצה בתחילה, בסיום ברכת "על אכילת מצה", ואחריה כזית מרור, ולכורך ייקח חתיכה קטנה של מצה, וחתיכה קטנה של מרור, ולאחר מכן יאכל כזית אפיקומן.
ד. בשעה שלועס את המצה - לא ידבר. ובדיעבד, אף אם שח בעודו לועס קודם שבלע מהמצה לא יחזור לברך, משום שנחשב כמו שהתחיל במצווה.
ה. צריך ללעוס את המצה יפה, ואחר כן לבלוע. ובדיעבד, אם בלע המצה בלי שילעס תחילה, יצא. אמנם באכילת מרור אם בלע מרור לא יצא, וצריך לחזור ולאכול שוב מרור.
ו. אסור לאכול עם המצה עוד מאכל אחר ביחד, ולא יאכל את המצה עם סלטים וכדומה, כדי שלא יתבטל טעם המצה.

הרב איתמר אינהאזן

הרה"ג זמיר כהן

הרב צודי הראל

זוגות מאורסים? בישנה הראשונה?
הינם מומחים ל-

30 שאלות
עם פירוט

6 מבגשים - ימי שלישי - כ"ה אייר - החל מ-16/4/23
בבית הידברות, רח' שנקר 20, בתח תקוה
קבוצות קטנות לחדר וביחד | בהפרדה מלאה

להרשמה חייגו: 073-2221300

תחרות הסיפור הקצר

/// טליה בן אברהם ///

תה לכתוב? השאלה עמדה מול עיני. אינ לי מושג. כבר כמה ימים שכמו יבש הדיו בעטי. אוף... מה זו ההתפייטות הזו? תפקידי ככתב בעיתון האזורי הכריח אותי לנסות ולהתרכז שוב בכתיבה, אבל הניסיונות העקרים שלי נכשלו בזה אחר זה.

ואל תתפלאו על כך שהייתי כה מוסח... ההתפתחויות האחרונות יכלו להוציא אפילו קיר משלוותו. כבר ימים שלמים שהתקשורת משתוללת ועוקבת בדריכות אחרי פרשיית העוקץ שזעזעה את המדינה. עשרות קרקעות "מופשרות" שנמכרו במחירים מפולפלים התגלו כקרקעות חקלאיות. קרקעות חקלאיות נוספות שנמכרו התגלו כמזוהמות, שבלתי אפשרי לגדל בהן אפילו מלפפון רקוב אחד. עשרות אנשים נותרו עם הפסדים כספיים שנאמדו במיליונים.

ומול כל הבלגן הזה אני עומד, ולא יודע את נפשי. את חסכונותי הגדולים ביותר שברתי כדי להיכנס ל"השקעת העשור" הזו. "ההשקעה שלא תוכלו לסרב לה!". כמו פתי מכרתי את עתידי ואת עתיד ילדי בשביל השקעה הרסנית כל כך... לאיזה בוך נכנסתי, למען השם? ולא שנכנסתי להשקעה הזו מבלי לבדוק. גדולי הכלכלנים בארץ המליצו עליה, טענו שהשקעה באדמות המופשרות תיתן תשואה של מאות אחוזים תוך מקסימום שלוש שנים. עכשיו אני תקוע עם קרקע חקלאית באזור נידח, שאף אחד לא ירצה לקנות, ולי אין מה לעשות בה. אולי באמת אעשה הסבת מקצוע לחקלאות... כדאי, לא?

העורך הראשי של העיתון נכנס למשרדי. הוא יודע שקצת קשה לי עכשיו. "תקשיב אריאל. אני רוצה סיקור על כל העוקץ הזה. לא הגיוני שכל עולם התקשורת טחן את הנושא עד דק, ואצלינו עוד לא נכתבה על הנושא אף מילה". "אבל... אתה יודע שגם אני נפלתי חזק בעוקץ הזה".

"בדיוק! לכן אתה תכתוב על הנושא בצורה חריפה, פיקנטית. תהפוך את הנושא לכתבה הכי מדוברת! זו נקמה עבורך, אחרי שנעצקת כך". הוא ידע לפרוט על הנימים הנכונים, אין מה לומר. הסכמתי לכתוב. ועוד איך כתבתי.

את כל הכעס והזעם שלי הוצאתי אל תוך הכתבה הזו. כתבה ארסית ופיקנטית שתהפוך לשיחת היום. לא היסטתי לעורך את הנאמנות של קוראי הקבועים ואת זעמם, תוך עירוב הסיפור האישי שלי.

הכתבה נשלחה אל העורך הראשי, ששלח בתגובה כמה מילים: "כתבה סוף! ידעתי שאפשר

תחקיר סוף

לסמוך עליך!". חייכתי בסיפוק. החדשות התנגנו ברקע. "מתארגנת תביעת ענק נגד האדם שבבעלותו החברה שמאחורי העוקץ הגדול, גבי שובל. לפרטים...". אגרוף עוצמתי נתקע בין צלעותי, מרוקן לי את האוויר מהריאות. פני החווירו באחת. זה. לא. הגיוני. זה פשוט לא ייתכן.

כדי להבין על מה הסערה, אני צריך לחזור בזמן כ-18 שנה. הייתי אז נער צעיר, הבן השני במשפחתי, שגרה באחד מיישובי השומרון. אחי הגדול סיים באותה התקופה את שירותו הצבאי, לאחר שנפצע בפעילות צבאית והוכר כנפגע מערכות ישראל. הוא חזר הביתה, ניסה לעבוד בכמה עבודות, אך לא הצליח להחזיק מעמד באף אחת מהן, כתוצאה מהטראומה שחווה. לאחר תקופה קצרה הוא פשוט ארז חפצים, טרק את הדלת ונעלם מחיינו. אני אפילו לא יכול לתאר לכם מה עבר עלינו, כמה לילות חסרי שינה חווינו. ניסינו להתקשר אליו, אך הוא החליף את מספר הטלפון שלו.

רדפנו אחרי חברים שלו כדי לנסות להבין לאן נעלם, אבל אף אחד לא ידע היכן הוא. ניסינו לפנות למשטרה, אך הם טענו שהוא אדם בוגר שביכולתו לעשות מה שירצה, ואם אין חשש שיפגע בעצמו או באחרים, הם לא מחפשים אחריו. כסף לחוקר פרטי לא היה לנו באותו הזמן, וכשכבר גייסנו את הכסף הזה - הוא היה חסר תועלת. אחי נעלם כאילו בלעה אותו האדמה.

אני לא יכול להסביר לכם מה עבר עלי. הוא היה אחי הבכור והנערץ. היו לנו כל כך הרבה שנים יפות יחד, ופתאום - חור עצום בנשמה. אין לי מושג היכן הוא, ומה עובר עליו. התגעגתי אליו ודאגתי לו כל כך...

ופתאום, כזו דרישת שלום מזעזעת ממנו. ואם עדיין לא הבנתם - מי שעומד מאחורי העוקץ הזה, מי שהכניס אותי לסחרור כלכלי, והפיל בבוץ כל כך הרבה אנשים, הוא אחי.

רגשות סותרים השתוללו בבטני. מצד אחד, דרישת שלום ראשונה מאחי, לאחר 18 שנה! כמה חיכינו לזה כל השנים! אבל מצד שני, האיש שהיה אחי האהוב הפיל אותי בבוץ כלכלי לא פשוט. מצד שלישי, אני לא יכול לפרסם כתבה משמיצה כל כך על אחי! ומצד רביעי, אני לא יכול לעצור את הכתבה, זה נוגד את האינטרסים של העיתון ואת האינטרסים שלי ככתב בו...

דמעות עלו בעיני. דמעות של תסכול, של געגוע. די!

ואז, בהחלטה של רגע, החלטתי. הכתבה לא תתפרסם. אבל רגע לאחר שאסיים לסגור את העניינים עם העורך, אני אשיג את המייל של אחי, ואשלח לו אותה.

ככתב, לא היה לי קשה להשיג את המייל של אדם מדובר כל כך. כתבתי לו.

עיתונאי מוציא תחת ידיו כתבה חריפה על אדם שהנהיג עוקץ רחב ממדים ופגע גם בו עצמו. עד שהוא מגלה כי האחראי על העוקץ הוא לא אחר מאשר... אחיו. לדעת מה יהיו התוצאות

תחרות הסיפור הקצר

של הידברות

- יודעים לכתוב? רוצים לקבל במה בעלון הנפוץ ביותר בארץ ובעולם?
- עלון הידברות מכריז על תחרות הסיפור הקצר. מעוניינים להגיש מועמדות?
- שלחו למייל DEBI@HTV.CO.IL סיפור קצר (רצוי דרמטי ומעניין, שיוכל להתאים לכלל הציבור ולא רק למגזרים מסוימים).
- כתבו סיפור באורך של 1200-1500 מילים.
- הסיפורים הטובים ביותר יפורסמו כאן בעלון, וכעבור 4 חודשים ייבחר הסיפור הטוב מכולם, שיזכה את מחברו ב-2,500 ש"ח.
- לרכישת ספרים ומוצרים בהידברות שופט.

הנופש הכי מושקע

שבת וינכש

חדרים משודרגים | בריכה מקורה | נוף מדהים של הרי כרמל

בהשתתפות הרב ליאור גלזר • הרב חיים זאיד

הבטיחו מקומכם: 073-222-1-270 **חדרים אחרונים!**

נופש חוויתי ורוחני במלון ניר עציון

פרשת חזרע מצורע

שישי - שבת ל' בניסן - א' באייר 21-22.4.23

למה שמירת שבת קריטית כל כך?

המשך מעמוד <<

הרמב"ם, מגדולי הפוסקים בכל הדורות, כותב "השבת ועבודת כוכבים ומזלות - כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצוות התורה. והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם. לפיכך... המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודת כוכבים ומזלות, ושניהם כעובדי כוכבים ומזלות לכל דבריהם". כלומר, מחלל שבת ועובד עבודה זרה שניהם נחשבים כנוכרים. מובן שכאשר יהודי שאינו שומר שבת חוזר בתשובה על כך, ומתחיל לשמור את השבת - בכך נמחק עונו, והוא מחזיר את נשמתו למקומה המקורי והופך להיות בן בריתו של ה'.

לקבל נשמה גבוהה

בשבת מתווסף לנשמת היהודי חלק רוחני גבוה, שנקרא "נשמה יתירה". חכמי ישראל מסבירים שאותה נשמה יתירה הינה בעלת כמה השפעות על האדם: היא מביאה לשלוות נפש ושמחה פנימית, היא מעניקה תוספת של חוכמה ויכולת העמקה והבנה גבוהה יותר, וכן תוספת של קדושה שורה על האדם. הזוהר הקדוש מוסיף כי היא למעשה נשמה עליונה וקדושה, כמעין של העולם הבא, שנכנסת באדם.

גם בני אומות העולם אימצו את הרעיון של יום אחד בשבוע למנוחה. אולם עבור בני אומות העולם, מטרתו של אותו יום מנוחה הוא להגביר את הגשמיות על ידי נופשים ובילויים, בעוד עבור עם ישראל מטרתו של יום השבתון היא למנף את הרוחניות, ולחזק את הקשר עם בורא עולם. בנוסף, הניתוק למשך יום אחד משטף השגרה התובעני ומהעדכונים המציפים את הנפש, מאפשר לנו להתחבר אל עצמנו ואל בני ביתנו. אנו זוכים לחיזוק הקשרים המשפחתיים ולסעודות שבת משפחתיות ומענגות, לצד התעלות רוחנית ותוספת של לימוד תורה משאר ימות השבוע העמוסים. השבת - לגוף ולנשמה.

זכות לבוא ולבקש ממך משהו בכלל... אבל עורכי הדין שלי מנסים להציע איזו עסקת טיעון עכשיו. אבל אני יודע שהיא כנראה לא תצלח... יותר מדי אנשים זועמים עלי כרגע. הסיפור הזה יסתיים כנראה בכמה שנים בכלא...". הוא התנשף בכאב. אני עדיין הייתי מאובן על מקומי, בקושי נושם. הוא הושיט את ידו קדימה, ונתן לי מעטפה. "כאן יש צ'ק עם הסכום המדויק שהוצאת על ההשקעה הזו. תפדה אותו מהר, לפני שיעקלו את חשבונות החברה, ואת החשבונות האישיים שלי...". הוא השפיל את עיניו. "להתראות", הוא אמר. "תפלל עלי, בבקשה!". הוא הסתובב ופונה לצאת.

"גבי, לא! תחזור! אתה לא יכול להעלם לי שוב! הספיקו לי 18 שנה בלעדיך!", הייתי המום מהמילים שיצאו מפי. הוא הסתובב שוב. "אני לא יכול לעשות לך את זה, ארי", הוא חזר להשתמש בכינוי הישן שלי. "רק חזרתי, ותראה איזה בלגן עשיתי לך... אני לא יכול", דמעה קטנה נשרה מעינו. "אז אל תיעלם לגמרי! תשמור על קשר, אח!", התחננתי על נפשי.

הוא התקרב אלי, והביט לי עמוק בעיניי. "סליחה", הוא לחש. "סולח".

...

אנחנו יושבים על כוס קפה, בסלון ביתי, משחזרים. כבר עברה תקופה מאז, ואנחנו יכולים לדבר על הכול פתוח. הוא מביט בי. "איזה סוף קיטשי! אנ'לא מאמין, באמת! לא יכולת לסדר סוף מעניין יותר, בתור כתב?".

אני מחייך אליו. "בתור כתב לשעבר, אני מתעקש לציין. מאז אותו סיפור, עזבתי את עבודתי ככתב. מאז יש לי מקומון מצליח משלי... עסקת הטיעון שלו צלחה בסופו של דבר, בסיעתא דשמיא, ומאז הוא מתקרב וחוזר לשורשים, ולא מצליח להפטר מהמבטא האמריקאי שדבק בו אחרי כל כך הרבה שנים בחו"ל. הוא מסתכל עלי פתאום במבט רציני. "קיטשי או לא, יש סיפורים שרק הקב"ה יכול לכתוב, לא כן?".

"לאחי הבכור, היקר והאהוב. לא דמיינתי שאמצא אותך בנסיבות כל כך לא נעימות... אחרי שמונה עשרה שנים שלא נפגשנו, אנחנו עומדים משני צידי המתרס. אתה - כמי שעומד מאחורי עוקץ ענק, ואני - ככתב שמתבשל גם הוא בדייסה הכלכלית הרוחתת שבישלת לנו, ושאמור היה לפרסם על כך מחר כתבה, המצורפת למייל זה. הכתבה לא תתפרסם, כי אתה בכל זאת אחי, אבל אני מקווה שהיא תיתן לך חומר למחשבה. אשמח לפגוש אותך אם תרצה בכך. אריאל".

ושלחתי.

האמת היא שלא ציפיתי ליותר מדי. אחרי כל כך הרבה שנים, הסיכוי שהוא ייצור קשר קלוש...

יצאתי מהמשרד כשמבטו הזועם של העורך הראשי מלווה אותי. ידעתי שכנראה איבדתי את מקום עבודתי, אך המצפון לא הניח לי לעשות משהו אחר. הגעתי הביתה, החשכת את חדר השינה, נכנסתי למיטה וביקשתי מאשתי שלא לתת לאף אחד להיכנס, "גם אם מת העולם!", וידעתי שאין סיכוי שמישהו יעמוד בזה... הרמתי את השמיכה עד למעלה מהראש, וניסיתי לשכוח מהכול ולישון.

שעה לאחר מכן נשמעו דפיקות על הדלת. אשתי הציצה פנימה. "אני ממש מצטערת, מישהו בדלת, הוא אומר שזה ממש דחוף...".

"לא יכול עכשיו", הפכתי את פני לצד השני, מתחפר עמוק יותר.

אשתי יצאה, וחזרה לאחר כמה דקות, נבוכה. "הוא אומר שהוא... הוא... אני חושבת שהוא משקר...".

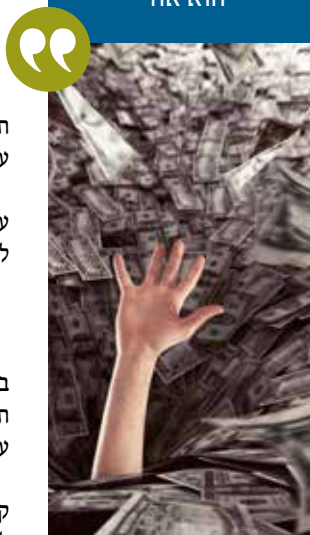
"מה הסיפור?".

"הוא אומר שהוא אח שלך... נכון שזה לא הגיוני?".

זינקתי מהמיטה במהירות שיא, מסתחרר לרגע, ורצתי אל הדלת.

הוא עמד שם. עם אותו מבט כאוב ומוכר בעיניי. קפאתי על מקומי. פשוט לא האמנתי למציאות. ולפני שהספקתי להוציא הגה, הוא אמר: "תראה, אריאל. אני יודע שאין לי שום

"ואם עדיין לא הבנתם - מי שעומד מאחורי העוקץ הזה, מי שהכניס אותי לסחרור כלכלי, והפיל בבוץ כל כך הרבה אנשים, הוא אחי"

המרכז הארצי לבתי כנסת "שלוח", הכי הרבה למקדש מעט.

ארונות קודש • לוחות זכרון • לוחות לתורמים • לוחות תפילה
אותיות בולטות • שלטים • שבטים • קישוטים

כנסו לאתר SHILOACH.NET לקטלוג המלא

רח' יהודית 2, ירושלים ☎ 02-5383729 📞 054-7763719 📧 shiloach@shiloach.net

לוח זכרון מפואר D-133

הטבה מיוחדת לקראי הדברות

יהונתן פולארד: "הסוהר אמר לי 'אתה תצא מפה רק בשק'"

על שנות המאסר הארוכות והמייסרות בכלא בארה"ב, ועל האמונה בקב"ה שספג בהדרגה בעידודה ובהכוונתה של רעייתו אסתר ע"ה

מנהל כלא היה שם. ולפעמים אני מתקשה לשמור על הפה שלי, אתה יודע, לזמן ולמקום אין משמעות בשבילי. אז הבטתי בו ואמרתי, 'רואה? אלוקים מנהל את העולם'. הוא נתן לי אגרוף, אבל זה היה הכאב הכי חיובי שהרגשתי בחיים, על קידוש השם, זה היה בסדר. "אז באופן ממש, השם הציל אותי בתקופה הזאת. לא היה לי סידור, לא היה לי תנ"ך, לא היה לי כלום. הדבר החשוב ביותר הוא להתמסר אליו, ולהבין שהוא יוביל אותך בצליחת הדרך. אבל אתה מוכרח לנהוג על פי חוקים, דבר שניסיתי לעשות, ואפילו כשהלכתי לכלא הבא, נהגתי על פי החוקים האלה, ואפילו עד היום אני מקיים את ההבטחות האלה. הוא הציל את חיי, אז אני חייב לו את חיי. אז קל עבורי לעשות את מה שאני אמור לעשות, כיהודי שומר מצוות".

אני שואל את פולארד על פטירתה של אשתו, אסתר ע"ה.

"אחרי שהיא נפטרה, לא ידעתי מה לעשות. הייתי במקום קודר מאוד, וחשבת, אוקיי, מה עושים? אני לא יכול לחיות ככה. היא עשתה עבורי את השידוך עם רבקה. וכששאלתי אותה 'למה את עושה את זה?', היא אמרה: 'אני רוצה שתהיה מאושר'. מי עושה דבר כזה? היא שמרה עלי באופן הזה. ואם יהיו לנו ילדים, רבקה כבר אמרה לי, שאם תהיה בת - נקרא לה אסתר, "מבחינת התמונה הגדולה יותר, פשוט החלטתי, אוקיי, גן ילדים. הרבה מזה היה קשור להשקפת עולמה בעניין חינוך יהודי וזהות יהודית. אסתר היתה תלמידתו, אפשר לומר, של הרב הכהן קוק זצ"ל. אז השקפת עולמה היתה מבוססת מאוד על הצורך בזהות יהודית ברורה, מפותחת ומושכלת לילדים. אז חשבת על זה, ודיברתי עם הרבה אנשים שילדיהם במערכת החינוך, והרבה אנשים מאוכזבים מאוד, באופן כזה או אחר, מהחינוך שהם מקבלים. אז חשבת, אוקיי, אני אנסה לפעול על פי השקפת עולמה. היא הרגישה שחייבים להתחיל עם הילדים בשלב הכי מוקדם. אז גן. "זוהי היה מדהים, כשהלכתי לראות את הגן הזה בפעם הראשונה, במבנה הארעי - הייתי בגנים קודם לכן, זה בלגן כשאתה נכנס, וכאן זה היה מאוד בשליטה, זה היה עם משמעת, והילדים הקטנים ישבו לשולחן בארוחת הצהריים, ובירכו לפני שאכלו. וואו. זה מה שהיה חשוב לה.

"אז אם מסתכלים מאיפה הגעתי, ולאן הגעתי בסופו של דבר, ככה אני מסביר את זה. כשהגעתי לכאן, כולם הודו לי, ואני מרגיש מאוד לא בנוח עם זה, כי אני לא אדם שצריך שידור לו. שוחחתי עם אסתר עליה השלום על זה, ואמרתי שלא נוח לי. והיא שאלה: 'למה לא נוח לך?', וחשבת על זה הרבה, וסוף סוף הבנתי למה. אני לא אמור לקבל תודות. אני אמור להודות לכם. למה? כי בלי כולכם כאן, לא היתה לי הפריבילגיה, הזכות, להיות שלושים שנה בגיהינום וללמוד איך להיות יהודי, כדי שאוכל להגיע הביתה. אז אני לא אמור לקבל תודות. אני אמור להודות לאנשים על כך. אז הבטתי באסתר ואמרתי לה את זה, והיא אמרה: 'ברוך ה', אתה סוף סוף חושב כמו יהודי'."

מתוך התכנית "עודד בדרכים" בהידברות דיגיטל

"בית הכלא הראשון שהייתי בו, היה כ-150 מטר מתחת לאדמה, ללא חלונות. זה היה בית כלא מיוחד, אני הייתי האסיר ה-32 שם, היו 31 אחרים, אני לא יודע מי הם היו, מלבד שרובם, כמוני, לא שיתפו פעולה, הם לא דיברו. חלק היו מהמאפיה, חלק היו סוחרים סמים, חלק היו טרוריסטים מבית, חלק היו טרוריסטים מחוץ, אבל לכולנו היה דבר אחד במשותף: לא דיברנו.

"כשיצאתי שאלתי את אחד השומרים למה כל האורות כבויים. הוא אמר לי: 'אתה היחיד שחי'. הייתי היחיד שיצא משם בחיים. אז אמרתי 'ברוך ה'."

אפילו לא ידעתי שבית הכלא הזה קיים. אז כשהגעתי, מנהל הכלא הסתכל עלי ואמר, 'תסתכל על השמים, תנשום את האוויר, תסתכל על הדשא'. הוא אמר, 'בפעם הבאה שתצא החוצה, תהיה אדם זקן בתוך שק'. אז הבטתי בו ואמרתי לו, 'לא נראה לי. ואני לא יודע למה אמרתי את זה, זה היה כמו בת קול שיצאה מהפה שלי. אמרתי, 'ה' מנהל את העולם, לא אתה'. אז הוא אמר: 'נראה'."

"בבית הכלא הזה, החדר היה בגודל של שני מטרים על שני מטרים על שני מטרים, והאור דלק כל הזמן. המים באסלה ירדו אולי שלוש פעמים בשבוע, האכילו אותנו שלוש פעמים ביום, אני לא יודע מה זה היה, אני מקווה שזה היה אוכל לכלבים, לפחות אז זה היה סטרילי, אבל אני לא יודע. אין מה לקרוא, אין מה לכתוב, ללא שיחות טלפון, ללא ביקורים. זה היה די נורא. לא רציתי למות, אבל לא יכולתי לדבר. אז מה עשיתי? סוף סוף הייתי מוכרח להתוודע מחדש לקדוש ברוך הוא. כי אמרתי לו, 'אני לא יכול לעשות את זה לבד. זה מעבר ליכולותי, אני זקוק לעזרה'. אז בנקודה הזאת ניהלתי משא ומתן עם ה', כמו אברהם אבינו. ניהלתי משא ומתן עם ה', ואמרתי לו 'אעשה את זה, ואת זה, ואת זה, אם תציל אותי. ואת ההבטחות האלה אני מקיים עד היום.

"לאחר שבע שנים יצאתי משם, וכשיצאתי שאלתי את אחד השומרים למה כל האורות כבויים. הוא אמר לי: 'אתה היחיד שחי'. הייתי היחיד שיצא משם בחיים. אז אמרתי 'ברוך ה'. כשהגעתי למעלה, אל היום, אותו

המפגש עם יהונתן פולארד מרגש אותי במיוחד. לא האמנתי שאזכה אי פעם לפגוש אותו בחיי, בחיי.

אתה אחרי שלושים שנים בכלא בארצות הברית, שלושים שנים בתנאים קשים מאוד. קודם כל - איך שומרים על שפיות בתנאים קשים כל כך, בבידוד מוחלט כל כך?

"לשמור על השפיות בכלא זה דבר קשה מאוד. רוב האנשים שאני מכיר, שנשפטו למאסרים ממושכים מאוד, כמוני - זה בעיקרון גזר דין מוות - רוב האנשים האלה חיו על שנהא. אפשר לחיות הרבה זמן על שנהא. אבל זה מותיר אותך ריק, בסופו של יום, וזה מותיר אותך ללא תקווה, וללא סיבה לחיות. אז בכלא, אתה בדרך כלל מת במקרה כזה, קודם רוחנית, ואחר כך פיזית. במקרה שלי, אני חייתי על שני דברים: אהבה וקשר, ויראת שמים. היה הקשר החזק לאסתר יוכבד, אשתי עליה השלום, ואהבת ארץ ישראל. וזה היה כבוד הרב מרדכי אליהו זצ"ל שהפנה את תשומת לבי שלשתייהן, לארץ ישראל ולאסתר יוכבד, יש אותם ראשי תיבות, א"י. אז הקשר עם אחת אפשר לי את הקשר עם השנייה. מבחינת יראת שמים, זה המקום שבו למדתי על כך לראשונה, וזו היתה אסתר שלימדה אותי. היא אמרה שיש רק דרך אחת לחיות בכלא, וזה אם אתה ירא רק מפני אלוקים, לא משום דבר אחר. בחור גדול עם סכין? לא. מחלה שעוברת ברחבי הכלא? לא. בלי אוכל לשבוע? לא. אתה ירא רק מפני אלוקים. 'וכשזה כך', היא אמרה, 'יהיו לך חיים טובים בהרבה'. היא ממש העניקה לי את הכוח שלה ואת יראת השמים שלה, כדי לשרוד את שלושים השנים בכלא."

את המאסר למעשה לא התחלת כאדם דתי, ירא שמים. זה משהו שהלך והתקדם תוך כדי תנועה. אתה זוכר מתי זה התחיל, יראת השמים והכוחות האלה שאתה מקבל מלמעלה?

פעילות לילדים
סעודות למהדרין
חוף כפר פרטי

שישי - שבת פרשת אחרי מות קדושים
ו'ח' אייר • 27-29.4

הבטיחו מקומכם
073-222-1-270

כינר גליל Kinar Galilee

שבת חוויה לגוף ולנשמה!

הרצאות מרתקות
הרה"ג זמיר כהן
הרב מאיר שוורץ

בואו ליהנות בנופש על שפת הכנרת

במלון כינר גליל

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

יוסף קדוש זכה למצוא את זיווגו, בשעה טובה. כשבא לקבוע מועד לנישואין, חשב לתמונו שראוי יהיה לקדש את הכלה בשבת קודש, ואדרבה, יש בכך תוספת קדושה... אלא שרבו צינן את התלהבותו ואמר לו שהדבר אסור. הידעת מדוע?

פתרון החידה מעלון פרשת ויקהל-פקודי

מותר לזכות בשבת מן ההפקר, ולכן המוצא מציאה בשבת שאין בה סימן, ואינה 'מוקצה', במקומות שאפשר לסמוך על העירוב - יכול לקחתה, שאין כאן קונה ומקנה, אלא זכייה מן ההפקר, ואינו בכלל גורת מקח וממכר (ילקוט יוסף שבת).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יורגל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים
טכנולוגיית סיס מתקדמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות

באדיבות בר משבחים

פינת ההלכה

זנכרתי באמצע נסיעה בין עירונית שלא התפללתי, ואני רוצה לעצור בצד ולהתפלל על מה אני צריך להקפיד ביותר אם אפשר?

תשובה

לא יתפלל במקום פתוח כמו בשרה, מפני שכאשר הוא במקום צינעות חלה עליו אימת מלך, וליבו נשבר. שלחן ערוך (סימן צ סעיף ה).

הטבה מיוחדת

לקוראי עלון הידברות

052-7028339

רק לשמאל מותר

הטור הזה אמנם מכילי, ומובן שלא כל השמאל הוא מקשה אחת. אבל לא רק לתקשורת השמאל מותר להכליל, נכון?

➔ רק לשמאל מותר לקרוא לשיטת משטר שבה שולטים 11 שופטי בג"צ - "דמוקרטיה", ולממשלת רוב עם 64 מנדטים ומיליוני מצביעים, לקרוא "דיקטטורה".

➔ רק לשמאל מותר לטפח שלל כלי תקשורת שמזדהים עם עמדותיו ומפמפמים אותו יום ולילה, אבל כשקמים כלי תקשורת שמייצגים דעות אחרות, כמו ערוץ 14, מיד מנסים לסגור אותם, להתקיף וללעוג.

➔ רק לשמאל מותר להחלק מהשמאל מותר לחסום כבישים, לשבש את השגרה בעוז ובגאון, להתמרד נגד החלטות דמוקרטיות של הרוב - אבל כשבתקופת ההתנתקות המתנחלים חסמו כבישים, היחס כלפי המחאה היה הרבה פחות סבלני. גם מצד בג"צ.

➔ רק לשמאל מותר לצטט את הפילוסוף והסופר הצרפתי וולטר, באמירה "אני לא מסכים עם דעתך, אבל אגן עד המוות על זכותך להגיד זאת", אבל בפועל נלחמים בעוז כדי להשתיק דעות אחרות, כמו למשל בדיון הציבורי על ערכי המשפחה.

➔ רק לשמאל מותר לזלזל ולפגוע בפוליטיקאים האהובים ואמיתיים כמו דודי אמסלם ומירי רגב, ולשלוח חצים לועגים כלפי הסגנון העממי שלהם, אבל להתייחס בצורה מכבדת יותר כלפי ח"כ עופר כסיף לדוגמה - אדם מתון ונעים הליכות, בעל מתק שפתיים, שמדבר רק מתוך היגיון ואמת צרופה.

➔ רק לשמאל מותר להבליג על כל העוולות במערכת המשפט - נפוטיזם חסר בושה, פסילת חוקים ללא שום הסמכה, התערבות בהחלטות ממשלה ועוד - ולהלחם כדי שכל הדיקטטורה המשפטית הזו תמשך.

➔ לא רק בשמאל יש כותבי טורים שמכלילים בצורה גורפת, כמו בטור הזה.

➔ רק לשמאל מותר להמליך ראש ממשלה חלש עם 6 מנדטים ולקרוא לזה "ממשלה אמיצה וחזקה", אבל להתקומם מול ממשלה שמבטאת את רצון הרוב, ולקרוא לה "ממשלה חלשה".

➔ רק בשמאל יש אנשים שחושבים כביכול על העתיד, אבל לא חושבים בכלל על העבר, ההיסטוריה, השורשים. ואמר מי שאמר, "עם ללא עבר - אין לו עתיד" (נפוליאון, למקרה שתהיתם).

➔ רק לשמאל מותר ללעוג על החוק הנורווגי, ראש הממשלה החליפי, הממשלה המנופחת, הג'ובים - אבל מיד כשהשמאל עלה לשלטון (ממשלת בנט-לפיד) - אותם דברים בדיוק בוצעו, עם הרבה פחות ביקורת תקשורתית.

➔ רק לשמאל מותר להבליג על כל העוולות במערכת המשפט - נפוטיזם חסר בושה, פסילת חוקים ללא שום הסמכה, התערבות בהחלטות ממשלה ועוד - ולהלחם כדי שכל הדיקטטורה המשפטית הזו תמשך.

➔ לא רק בשמאל יש כותבי טורים שמכלילים בצורה גורפת, כמו בטור הזה.

➔ רק לשמאל מותר לדבר כל הזמן על הידברות, אבל לא להבין שהיא נמצאת ממש מעבר לפינה, ב-hidabroot.org או בערוץ 97...

נצפה לאחרונה

י. בר מירושלים כותב: היינו בשבת בוונציה, ולא ויתרנו על העלון. זה עונג השבת שלנו. תודה.

נתקלחם או הפצתם בעצמכם את עלון הידברות

במקום מעניין ולא שגרתי? צלמו ושלחו אלינו אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL לייכוי הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388 והברכה בדרך אליכם!

"השודד כיוון אלי את האקדה, ואז קרה הנס הגדול"

אלרן בורכוביץ משתף במסע התשובה המיוחד - השיעור ששינה לו את החיים, היום שבו כמעט איבד את חייו והתובנות החזקות שמלוות אותו עד היום

הבית שבו גדלתי

נולדתי למשפחה חילונית, היינו עושים קידוש לביל שבת, צמים ביום כיפור, אבל בעצם פחות או יותר פה זה נגמר. כשרות לא היתה בבית. אמנם אבי אף פעם לא היה אוכל חלב עם בשר ביחד, אבל מבחינת הקפדה, כלים, כל הדברים האלה לא היו לנו, לא עשינו.

הוא אמר לי:
"אלרן, אם אתה רוצה תשובה באמת - תקבל אותה רק בבית הכנסת. תבוא איתי פעם אחת לשיעור תורה". וככה זה התחיל

אני והיהדות

בתור ילד האמנתי תמיד בקב"ה. הייתי מדבר אליה. אבל בעצם פה זה נגמר. אמונה יש, אבל זהו. היה מי שברא אותי, אבל יותר מזה לא נגע בחיים האישיים שלי.

הניצוץ הראשון

אני חושב שהניצוץ הראשון היה לקראת אמצע-סוף הצבא, כשבעצם בתור חילוני היה לי הכל, כל מה שחילוני רוצה שיהיה לו. חברים, כסף, הייתי גם כדורגלן, גדלתי במחלקת הנוער של עירוני ראשון לציון והגעתי לבוגרים, לאחר מכן הייתי בהפועל מרמורק. ואז באמת, אחרי הכיף הכי גדול, אם אתה הולך עם חברים לבילוי, או אחרי משחק מרגש, אתה חוזר הביתה, ואחרי שמסך העשן עובר, אתה נשאר עם טעם מר, כאילו משהו חסר. וזה הדליק לי נורה אדומה. הרי לכאורה, כולם רוצים את זה. אז אם אני הגעתי לזה, למה משהו חסר? מה חסר? ואז התקשרתי לחבר שלי, שהמשפחה שלו היתה קצת יותר מסורתית, והוא היה הכתובת שלי. בכל מקרה, התחלתי לשאול אותו שאלות קיומיות, לכאורה. בשביל מה אני פה? בשביל מה אנחנו חיים? מה יש אחרי זה? בהתחלה הוא חשב שאני שיכור... אבל אחרי שעבר הרבה זמן, הוא הבין שלא, והוא אמר לי: "אלרן, אם אתה רוצה תשובה באמת - תקבל אותה רק בבית הכנסת. תבוא איתי פעם אחת לשיעור תורה". וככה זה התחיל.

המהפך

המהפך, בעצם נקודת המפנה, התחיל לאחר שהלכתי תקופה לשיעורי תורה, ואנשים שם התחילו לקבל על עצמם דברים. היה איזה שיעור שהיו בו הרבה נערים מתחזקים. היתה שם שמחה גדולה וקירוב גדול מאוד, והרב הציע, "מי רוצה לקבל על

להיות. ואני חושב שבאותו יום הבנתי שאני רק משתדל בחיים שלי, אבל בסופו של דבר יש מישהו אחר שמנהל את העולם, וזה לוקח ערבון מוגבל מאוד על התכנון שלנו. התובנה שלי היא שמתיהו צריך לעצור, לעשות בדיק בית, לחשב מסלול מחדש, לחשוב מה אני עושה. האם הדבר שאני עושה מקדם אותי בחיים? האם הדבר שאני עושה הוא מה שאני רוצה בחיים? אני חושב שזו התובנה הכי גדולה שלי מהערב הזה, וזה מה שהוליך אותי קדימה, כצעד חשיבה של הבחירות העתידיות שלי.

היהדות ואני היום

בתור צעד ראשון, החלטנו ללכת ביחד - אני והחבר שעזר לי, ועוד כמה חברים - לסמינר. היתה שם באמת אוירה טובה וחיוק גדול מאוד. העלו אותי לתורה, ושם, במעמד של העלייה לתורה אמרו לי "בוא תקבל על עצמך משהו". וקיבלתי - ללכת לשבוע ישיבה. אני לא יודע מה זה ישיבה, אני יודע רק שיושבים שם, וחוצי מזה כלום... באמת הלכתי לישיבת "נווה ארץ" בבאר יעקב, שם קיבלו אותי כמובן בסבר פנים יפות, ולימדו אותי מה עושים. מה זה סדר א', איך לומדים. שם בעצם נכנסתי לעולם הישיבתי וקיבלתי מושגים ישיבתיים, מושגים תורניים ארוכים יותר, שיעורי תורה, וככה גם נכנסתי יותר לעולם התורה.

לגבי הכדורגל, החלטתי שאני לא חייב לעזוב בהתחלה, לזרוק את הכל לפה. לאחר שבדקתי, הבנתי שיש קבוצות שאמנם הן בליגה נמוכה יותר, אבל הן יכולות לשמור שבת, כלומר לא לשחק בשבת. יש אימונים באמצע השבוע, והמשחקים ביום שישי. וזה מה שרציתי. ירדתי ליגה, אבל יוצא שלא בעטתי בכל תחומי החיים שלי, אלא למדתי בדרך איטית אך בטוחה לסגל לי את הדרך הזאת בתוך החיים שלי, בצורה חכמה ובטוחה, שגם הוכיחה את עצמה כמצליחה.

מבחינתי סגרת מעגל. עד לא מזמן עבדתי בארגון של הרב גרוסמן לקירוב רחוקים, ובעצם מצאתי את עצמי במצב שאני הרב שמקרב את הנערים. הייתי עושה שיעורים, יושב עם בחורים ומקרב אותם. וזו היתה סגירת מעגל גדולה מאוד, שבזכות גוף כזה אני התקרבותי, ועכשיו לקרב אחרים היה תענוג גדול מאוד, איך שהקב"ה מסובב את העולם ונותן לעניינים להתקדם בצורה כזו. אין סיפוק גדול מזה.

עם הזמן, אחרי שהתחנתי, הבנתי שהחיים של הכדורגל כבר לא בשבילי. ולא בגלל השבת. ראיתי שאורח החיים של הכדורגל, ההקרבה שלו לעומת החיים המשפחתיים, האחריות שיש לי לקבוצה, שבעצם לא היתה מורכבת מאנשים שהולכים בדרך של תורה ומצוות - הבנתי שזה פוגע בי רוחנית, ואני לא רוצה את זה. ולכן אף על פי שבשבת זה לא פוגע, יש עוד דברים בתורה חוצי משבת. יש דרך ארץ, לשון הרע, הלבנת פנים, כעס, המון דברים שיש בחיים האלה, ושאיני לא רוצה לפגוע בהם. ואז עזבתי את הכדורגל לגמרי.

יצא שעם כל הכבוד לכדורגל, בעצם עזבתי את הקבוצה, ועברתי משערי כדורגל לשערי תורה, לכולל, ששם אני לומד תורה בחסדי השם, כאברך. יש לי סיפוק אינסופי. אני מודה לקב"ה יום יום על כך שנתן לי את הכוחות לעשות את זה. ואת כל האדרנלין שהיה לי בכדורגל, וכל הכוחות שהשקעתי שם, היום ב"ה אני משקיע בתורה, וזה נותן לי סיפוק אינסופי, הרגשה רוחנית מלאה, ואני מודה לקב"ה יום יום שעשה איתי את החסד הזה.

עצמו שכפ"ץ?". הוא התכוון לטלית קטן, כמובן. ובמהלך כל האירוע, אמרתי - "תן לי שכפ"ץ". באמת קיבלתי על עצמי אז את הציצית. לאחר שקיבלתי את הציצית, הרב נתן לי גם ספרון של ברכת המזון, הוא אמר לי "שיהיה עליך. אם תרצה, אם לא יהיה לך קשה, ותאכל, אז תברך".

עוד משהו שהיה לאחר מכן, הוא שאני עבדתי בזמנו באיזושהי תחנת דלק, חנות נוחות, שעובדת גם בלילות, והייתי עושה משמרות לילה. מוצאי שבת אחד, לפני שאני יוצא למשמרת, התקשר אלי הרב - לא הייתי מדבר איתו בטלפון, אבל הוא התקשר אלי, ואמר לי "אלרן, אני אשאל אותך שאלה, ואני לא רוצה לשמוע 'לא' כתשובה". טוב, אני חושב, מה העניין? "אני רוצה שתקבל על עצמך עוד שיעור תורה אחד בשבוע". אני חושב בראש, מה קשור עכשיו? אבל טוב, מכבדים את הרב.

חשבת קצת, ואמרתי "בלי נדר, הרב, בעזרת השם, אני אשתדל. אבל כן, הכוונה היא שכן, אני רוצה".

ובכוח זה יצאתי למשמרת. לקראת סוף המשמרת, לפנות בוקר, הגיע לחנות אדם רעול פנים, שודד, שרוצה לשדוד את הכסף. ואני לבד שם, והוא מכוון עלי אקדה. באותו רגע, הוא רצה את הכסף. היינו עושים הפקדות, כך שלא היה הרבה כסף בקופה, כמובן, לא כמו שהוא ציפה, והוא היה בטוח שאני משקר לו כשאמרתי שזה מה שיש. כתוצאה מכך הוא כיוון אלי את הנשק, דרך אותן, ולחץ על ההדק.

היה לו מעצור באקדה, תקלה בנשק, שקורית אחת ל... אני חושב שבאותו רגע, הנס הגדול באמת, חוץ מהמעצור של הנשק, היה שעמדתי מול האקדה, עם השכפ"ץ שקיבלתי על עצמי, שקיבל משנה תוקף עם ברכת המזון שעלי, ועם כוח של שיעור תורה שקיבלתי על עצמי לפני שיצאתי. והתחושה שהרגשתי באותו רגע... אנשים כל הזמן באו אלי, אמרו לי "איך עמדת בזה?!", "איך לא התעלפת?". אבל באותו רגע הרגשתי כאילו הקב"ה לוחש לי באוזן "אלרן, תמשיך בהתקדמות שלך, תעשה את העבודה שלך, אני אלחם את המלחמות שלך".

התובנה הכי חשובה

רוב האנשים, אם תשאלו אותם "מה אתה עושה מחר?", "מה אתה עושה בעוד שבוע?" - אני חושב שלכולם יש כיוון, פחות או יותר. יש לי אירוע חצי שנה קדימה, יש לי פגישה בעוד שבוע, בשבוע הבא יש לנו תוכניות לקנות כך וכך, להחליף בבית, לעשות שם... זה בסדר, כן? אבל אני חושב שהתובנה הכי גדולה היא בעצם שאנשים מתכננים יותר מדי את החיים שלהם, כי הם חושבים שהם בעלי הבית על החיים שלהם. יש לנו תחושה כזאת של שליטה על החיים שלנו, ברמה שאנחנו כאילו יודעים מה הולך

פרשת צו לילדים

פרשת השבוע לילדים

פרשת צו מספרת על עבודת הקרבנות המיועדת לכהנים

השבת או קוראים בפרשת השבוע את פרשת צו, הפרשה השנייה בחומש ויקרא. בתחילת הפרשה הקב"ה אומר למשה לצוות את אהרן ואת בניו וללמד אותם את אופן הקרבת הקרבנות. הפרשה הזו למעשה פונה באופן מיוחד לכהנים, ומלמדת אותם את סדר הקרבת הקרבנות במשכן ובבית המקדש.

הפרשה מסבירה את ההבדלים בין קרבן עולה, קרבן מנחה, קרבן חטאת, קרבן אשם וקרבן שלמים.

קרבן עולה הוא קרבן שבו כל בשר הבהמה עולה על גבי המזבח ונשרף, והכהנים אינם אוכלים ממנו כלל. קרבן תמיד של עולה הוקרב פעמיים ביום - פעם אחת בבוקר ופעם אחת בין הערביים, בכל יום.

קרבן מנחה הוא קרבן שאינו מן החי כלל, כל רכיביו הם מן הצומח. הוא מורכב מסולת, שמן ולבונה, שמהם הכהן לוקח ומקטיר קומץ בלבד. את קרבן המנחה אסור

להפוך לחמץ - לא רק בפסח אלא כל השנה. **קרבן חטאת** הוא קרבן שמובא לכהן להקרבה על ידי אדם שחטא, על מנת לכפר על חטאו. **קרבן אשם** דומה לקרבן חטאת, אלא שהוא מכפר על ארבעה חטאים מסוימים. **קרבן שלמים** הוא קרבן של הודאה, שאדם מביא כאשר הוא רוצה להודות לקב"ה. קרבן שלמים יכול להיות קרבן שאדם התחייב לתת, או קרבן נדבה. המיוחד בקרבן זה הוא שמי שמקריב אותו גם אוכל ממנו, בניגוד לשאר הקרבנות, שרק הכהן אוכל מהם. לאחר ההסבר על הקרבנות, הפרשה מסיימת באירוע המיוחד של חנוכת המשכן, שבו החלה עבודת הכהנים במשכן. חנוכת המשכן נמשכה שמונה ימים, שנקראים "ימי המילואים", ובסופם החלו הכהנים את עבודת המשכן בפועל.

טריווייה

כמה שנים ארכה החניה הארוכה ביותר של עם ישראל במדבר?

א 38 שנה
 ב 19 שנה
 ג 12 שנה
 ד 26 שנה

באיזו שפה נכתב הספר "חובות הלבבות" במקור?

א ערבית
 ב לשון הקודש
 ג ארמית
 ד ספרדית

מה היה שמו המקורי של יהושע בן נון לפני ששונה?

א הושעיהו
 ב יהוש
 ג הושע
 ד אף תשובה אינה נכונה

באיזה חודש חל יום כיפור?

א ניסן
 ב תשרי
 ג אלול
 ד חשון

מי כתב את ה"משנה ברורה"?

א הרמב"ם
 ב החפץ חיים
 ג הסטייפלר
 ד רבי עובדיה מברטנורא

פתרון החידות מפרשת ויקהל-פקודי:

10. ד. שיר המעלות ממעמקים, א. חולה, ייסורים, ים, מדבר, ד. בתפילת "זכור", א. 600 שנה

פתרתם את כל השאלות?
 שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il
 וציינו בכותרת את שם הפרשה בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "לומדים לציר 3" מאת דבורה בנדיקט מתנת הידידות שופס.

הזוכה מעלון פרשת משפטים: אליהו שמואלביץ

אָטוֹם

מושג בשבוע

לפני מאות שנים, חשבו שהָאָטוֹם הוא החלקיק הכי קטן של הבריא. היום יודעים שההגדרה הזו לא לגמרי מדויקת. למעשה, האטום הוא החלקיק הקטן ביותר של כל יסוד כימי, שבו נמצאות כל התכונות של אותו יסוד. עם זאת, האטום עצמו מרכיב מחלקים קטנים יותר - כמו גרעין האטום, שבתוכו פרוטונים ונייטרונים, ומסביבו אלקטרונים. הפלה "אטום" מגיעה מיוונית, ומשמעותה היא "לא ניתן לחלקה" - כפי שחשבו אז, שהאטום הוא החלקיק הקטן ביותר ושאי אפשר לחלק אותו. רב החמרים שקיימים בעולם מרכיבים, למעשה, מפולקולות - שהן יחידות של מספר אטומים שקשורים זה בזה. כך, למשל, המים מרכיבים מפולקולות שבהן שני אטומים של מימן ואטום אחד של חמצן, או בשפה המקצועית: H2O. הפוקר על האטומים הוביל לפתוח של הטכנולוגיה הגרעינית, שעושה שמוש בפרוק של אטומים ליצור יעיל וחיובי של חשמל - ולעצמת זאת גם של פצצות אטום הרקניות.

הבטחתם

אפיקומן?

הגיע הזמן לקיים

הכנסו להדברות שופס לעוד מגוון ענק של מוצרים מומלצים ומרתקים

אחת שאלות 5

שאלות מסקרנות רבות, שהתעוררו בעקבות התרבויות מסעירות מהחיים, ותשובות מאלפת בציון

אוצר צ'ק

עולם של תוכן ויצירה שיעניק לילדכם שעות של משחק והנאה

סט שבת לילדים

ערכה חינוכית וחוויתית שתשרש בילדכם את מושיג השבת תוך שימוש באלמנטים חזותיים

עם תוכניות ילדים לצפייה

32 גיגה המכיל פרקים לצפייה מתוכניות הילדים המושקעות של הידידות

shops.hidabroot.org <מהרו להזמין> 073-222-1250

לא ניתן להם

כמה שירצו לפגוע בביחד שלנו - אנחנו לא ניתן לאף אחד לפגוע במקום הכל כך שלם, מחובר ואמיתי הזה

דקות שהיא תקציר המפגש, אי אפשר להבין מה הלך בפנים. התוצאה לעולם לא תשקף את הכמעט 4 שעות שבהן ישבנו יחדיו על סט צילום עם נשים מדהימות.

אנחנו אמנם רק נראות שונה, אבל בתוכנו - אנחנו עם אחד, מכיל וקשוב כל כך, גם אם זה לא נראה כך בכתבה / בחיים.

יש בנו משהו פנימי, שכמה שירצו לפגוע בביחד שלנו - אנחנו לא ניתן לאף אחד לפגוע במקום הכל כך שלם, מחובר ואמיתי הזה.

אודה שמלכתחילה לא אהבתי את הפילוג, שהתבטא בישיבה, בנושאים המגמתיים מאוד שעלו, את זה שלא נתנו לנו לדבר על העומק שבעניין, ועל העבר של העם שלנו, אלא רק על מה שקורה עתה. כמה שניסיתי לעורר על "עם שההווה שלו אינו נשען על עברו גם עתידו עוטה בערפל", זה לא התקבל. אבל גם זה חיצוני לכל מה שמתרחש בלב פנימה, שיש בנינו אהבה מטורפת. ואם פוגשים אחרת - צריך לזכור שזה רק בחיצוניות.

לפחות בסוף הכתבה הראו את החיוך והחיבוק של כולנו. ואף על פי שנאמר לנו ש"אהבה לא מצטלמת טוב" - אין כמו להתחיל, להמשיך ולסיים באהבה. כי אהבת ישראל לעולם תנצח.

גם לך יש אפשרות להכיר את היהדות לעוד נשמה. לארגון שיעור או הפרשת חלה אצלך בבית ייחייג 073-222-1290

לי ואפילו נרתעתי מצורת הישיבה שהמארגנים ארגנו לנו: שורה של כסאות, זו מול זו. בתחושה שלי, הרגשתי שצריך לשבת במעגל. למרות חילוקי הדעות, אנחנו עם אחד, וכל מי שמנסה לעשות / להראות / להשמיע אחרת - אנחנו לא נסכים לכך. לעניות דעתי, כולן הסכימו איתי.

כמה ימים עברו, ועדיין לא לגמרי עיבדתי את מה שהיה באותו יום ראשון, של המפגש בן ה-4 שעות. יכולה לומר שנוצר שם משהו שלא יכול היה להיווצר בשום מקום אחר, ושדווקא אחרי שיח מעמיק נוצר קשר איכותי.

אלא מה, שמבחוץ לא רואים את העומק. רק את ההייליטי, רק את המשפטים שנאמרו באוויר. חסרים כל כך כל השלבים בין לבין, הכימיה שנוצרה לפני וגם אחרי. ברור לי שנשאר לשמור על קשר - במיוחד שקבענו חברותא, והפעם - כדי להיפגש ולדבר על המשותף. אך כשעומדים מבחוץ, ורואים כתבה בת 11

אתן מכירות את זה שהגעתן למקום בשביל משהו אחד, ובסוף יצא הפוך לחלוטין?

כך הרגשתי כאשר הוזמנתי למפגש מצולם בין נשים שלא שומרות מצוות לעת עתה, לבין נשים חרדיות / דתיות. הגעתי ממקום של אחדות, של חיבור, ובפועל - השיח נסוב סביב חילוקי דעות, אולי כדי להראות כמה שונים אנחנו. לקח לי זמן להסכים לתוצאה שנראתה בסוף, אבל התגובות היו רבות מאותו מפגש, לכן החלטתי שלפחות אביא את הפרשנות הקטנה שלי.

בפועל, החיבור בין חברות הקבוצה היה מהיר. נשים אוהבות. נקודה. לא משנים הנראות, הלבוש, הוויכוחים שעלו (ועלו...), האמירות המאוד חד משמעיות ועוד. בתקשורת אפשר למכור לנו לוקשים, שיש פרוד, אבל בפועל, כשנפגשים זו עם זו, אי אפשר לשכוח את מה שמאחד אותנו, את הנפש האלוקית שקיימת בקרבנו. המאחד רב על המפריד. כשהתחלנו, לאחר החיבור הטבעי בינינו, צרם

הרבנית חגית שירה

חכמת נשים

הסגולות שלך לליל הסדר

את יכולה לזכות לגאולה לחיים שלמים בזכות ימי חג הפסח

פלאג'י כותב שטוב לשמור ולאכול אותה בראש השנה זו סגולה לשנה טובה ומתוקה.

• קערה מפוארת היא סגולה לפרנסה - קערה אותיות עקרה - כשמגביהים הקערה יש לבקש על העקריות.

• "קדש ורחץ" - אמרו בניגון. תנו לילדים לשיר "מה נשתנה", ובעת הזו תבקשי גם על נחת וגם על חשוכי בנים.

• אכילת הכרפס מסוגלת לרפואה ולהורדת לחץ דם, ומועילה לניצחון המלחמה. מר"ר - ראשי תיבות - מחשבות רעות והרהורים רעים - כוונני להינצל מהם, וכוונני על מרירות אבותינו במצרים.

• פיוט חד גדיא מסוגל לשמירה מעין הרע. בפיוט "אחד מי יודע" יש סודות עליונים.

• והכי חשוב - לספר ביציאת מצרים. אומר הזוהר הקדוש: בליל הסדר יורד הקב"ה בכבודו, הוא בא לשמוע את השבח שמשבחים אותו בניו, וכל אדם שמדבר ביציאת מצרים בשמחה - עתיד הוא לשמוח בשכינה! חג שמח.

זה מופיע ברוב המחזורים וזו סגולה נפלאה לשמירה והגנה.

• טוב לתת 88 ש"ל לצדקה בערב החג - בגימטרייה פעמיים דם - כנגד דם הפסח ודם המילה.

• ליל הסדר מסדר את כל השנה, לכן הכיני רשימה מסודרת ושימי לב לכל הפרטים החשובים.

• לא כועסים בליל הסדר - מי שכועס, סימן רע לו. מרגע שהדלקת נרות, השתדלי להמעיט בשיחות חולין.

• הקפידי לומר תפילת ערבית עם הלל שלם מתוך שמחה, ועדיף בשירה. אחרי תפילת ערבית את זוכה לארבעה מלאכים שמבטלים מעליך כל מזיק ויצר רע.

• בזכות המצה אפשר לזכות לעשירות גדולה. מצ"ה - ר"ת מכל צרה הצילוני, נשקי את המצה, שמרי חתיכה מהאפיקומן לשמירה, ורבי חיים

אומר השפת אמת: מכוח יציאת מצרים מתעוררת בכל שנה אותה הארה, ועל ידה יכול האדם לצאת ממצרי הנפש, ולהגביר את הצורה על החומר העכור, והרי הוא כאילו יצא ממצרים. שטיפה ענקית! זה מה שעוברת הנשמה שלך

כעת. החומר העכור לובש צורת אדם, וזו גאולה אמיתית. אני רוצה שתזכרי שאת יכולה לזכות לגאולה לחיים שלמים בזכות הכמה ימים הללו, לצאת ממצרי הנפש, לזכות להארה שמיימת ולהיגאל.

הכנתי לך כמה סגולות יפות וחשובות לליל הסדר:

- שולחן ערוך - כמה שיותר מהודר וכמה שיותר מוקדם!
- טוב להתפלל מנחה מוקדם בערב החג, ואז לומר את סדר קרבן הפסח, סדר מ"ט מסעות ואת האיגרת של רבי שמשון מאוסטרופולי -

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבנית נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

מחכה לגאולה

עוד השנה

לא מספיק לחכות...

בואי לעשות משהו בשביל זה!

הערב ללא עלות 073-222-1-290

הידברות במיזם לזירוז הגאולה!

מיזם להפצת 1,000 שיעורי תורה, הפרשת חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ. בזכות נשים צדקניות נאצו ישראל ובזכותן עתיד להיגאל

צעדים 3 לארגון חוג בית

- מתקשרים להזמין את מיטב הרבניות
- קובעים ושיחה
- מזמינים כ-20 נשים וכל מי שבא לך!

ישלח אליך פרסום בחינם להפצה

ערב הוקרה יוקרתי עם מיטב רבניות הידברות ייערך בסיום המיזם לכל המארגנות חוג בית

הספר מסע אל האמת

צאו למסע מרתק
בנושאים:
· תורה ומדע
· לקט הנבואות
· צפונות בתורה ועוד

של הרה"ג זמיר כהן
חוזר ובגדול!

אחרי שנים
שלא היה ניתן
להשגה, הספר
"מסע אל האמת"
חוזר למדפים
**במהדורה
חדשה
ומשודגת**
שתשאיר אתכם
פעורי פה.

להשיג עכשיו בהידברות שופס: SHOPS.HIDABROOT.ORG | 073-222-1-250

איך תרצו את המצות שלכם?

מצות מכונה
שמורות משעת
קצירה

מצות קשות
עבודת יד

קמח מצה
ממצה שמורה

כל המצות שמורות משעת קצירה

מצות ולאפות אישיות במשקל כזית

קמח מלא / קמח כוסמין אורגני /
שיבולת שועל-מתאים במיוחד לרגישים לגלוטן

מצות רכות
עבודת יד

מצות לאפות
עבודת יד

בפסח הזה,
חכם
מה הוא
אוכל?

מצות מחולקות לשיעור כזית!

שליח עד הבית
עם המצות הטריות
והטעימות במיוחד!!

הריאה אחרונה!
הזמנות יתקבלו באתר
עד מוצ"ש בחצות בלבד

shops.hidabroot.org
073-222-1-250

דברי הרבנים על מפיצי עלון הידברות

הרב הגאון ירון אשכנזי
"כאשר אדם מזכה את הרבים, החטאים שלו נמחקים"

ראש ארגון הידברות הגאון הרב זמיר כהן
"אדם שמזכה את הרבים - משיימים נותנים לו שפע, ברכה ובריאות יותר ממה שמגיע לו לפי המעשים שלו"

מרן הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף
"יש לכם זכות גדולה מאוד בשמיים"

הרב הראשי לישראל הגאון הרב דוד לאו
"אני הייתי צריך לקום בפניכם, ולא אתם בפני"

הרב הגאון יצחק פנר
"אף אחד לא יכול לדעת מה הפוטנציאל של עלון אחד. זה יכול להטות את כל העולם כולו לכף זכות"

073-222-1-388

להצטרפות להפצת העלון
וקבלת חודש ראשון חינם

הטבה מיוחדת: כל מי שייצטרף כמנוי בשבוע הקרוב,
יקבל במתנה לביתו את ספרו החדש של הרב יגאל כהן

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: פונגדה בן טורי | פנינה בת צדוק | עזרא בן שלמה | צופית בת נעמי ואפרים | רחל בת מסעודת | שאול בן גרציה

דודי דליה בת רחל | יוסף בן גרצייה

בשורות טובות וכל הישועות: עקיבא בן פנינה | בנימין בן פנינה | יוסף בן פנינה

להקדשת העלון

חייגו: 073-2221388

(שלוחה 3)

תזכרו למצות!

וקבלו במתנה

3 מצות שמורות עבודת יד
שנאפו בברכתו של הרב
ובקבוק יין 3 הצדיקים
לארבע כוסות
לליל הסדר

השתתפו

במצוות קמחא דפסחא
המסוגלת לישועות,
על ידי מורנו הגאון
רבי זמיר כהן
שליט"א

קבלו לביתכם
את המארז
הנדיר!

הקווים נסגרים!
במוצאי שבת בשעה 23:30
ההזדמנות האחרונה שלכם לתרום
לנזקקים ולקבל מתנה מיוחדת!
3 מצות של הרב זמיר כהן
במשלוח ישיר עד דלת ביתכם.

השנה תורמים קמחא דפסחא דרך הידברות

073-359-2102